DOCUMENT RESUME

ED 090 991 IR 000 602

TITLE	The First ETV Project of Turkey.
INSTITUTION	Eskisehir Academy of Economic and Commercial Sciences (Turkey). Inst. of Educational Television.
PUB DATE	74
NOTE	20p.
EDRS PRICE	MF-$0.75 HC-$1.50 PLUS POSTAGE
DESCRIPTORS	*Closed Circuit Television; Developing Nations; *Educational Television; Exchange Programs; External Degree Programs; *Higher Education; Inservice Education; Interinstitutional Cooperation; Pilot Projects; Program Descriptions; Technical Education; *Video Tape Recordings
IDENTIFIERS	Eskisehir Academy Economic Commercial Sciences; Third Five Year Development Plan; *Turkey

ABSTRACT

The success of a small-scale, closed circuit educational television project run at the Academy of Economic and Commercial Sciences in Eskisehir, Turkey has led to the expansion of the experiment. The expanded project will offer services to other academies, demonstrate the effective use of educational television, and serve as an integral part of Turkey's Third Five-Year Development Plan for education. Lectures will be broadcast to large and scattered groups of students, and videotapes will be prepared and exchanged with other institutions both in Turkey and throughout Europe. In addition, the system will serve as the basis of a closed circuit television system and as an integral part of a Turkish open university. Lastly, the project will develop human resources by providing courses and technical training experiences in the areas of: (1) television production; (2) advertising; (3) television repair; (4) motion picture and still photography; and (5) the educational uses of television. (PB)

ESKİŞEHİR İKTİSADİ VE TİCARİ İLİMLER AKADEMİSİNİN
CUMHURİYETİN 50.YILINDA TÜRK ULUSUNA ARMAĞANI

televizyon ile eğitim enstitüsü

CUMHURİYETİN 50.YILINDA TÜRK ÜLKÜSÜNE ARMAĞANI

televizyon ile eğitim enstitüsü

EĞİTİM ve ÖĞRETİMDE GERÇEK REFORM

T. C.

ESKİŞEHİR İKTİSADİ VE TİCARİ İLİMLER AKADEMİSİ

Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi yıllardan beri sessiz sedasız sürdürdüğü gerçek reform çalışmalarından birisini daha Türk Ulusuna sunmaktan kıvanç duyar.

1973-1974 döneminde uygulamasına geçeceğimiz bu yeni atılım, bütün gelişmiş ve hattâ az gelişmiş ülkelerde bile yıllar önce başlayıp bugün çok ileriye götürülen Audio-Visual projedir.

Söz konusu proje bir kaç bölümden ibarettir. Bu broşürde projenin yalnız Kapalı Devre Televizyon ile Eğitim Enstitüsü bölümü tanıtılmakta ve deneme çalışmaları yer almaktadır.

Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi, bu girişimini kamu oyuna sunarken, diğer üniversiter kuruluşlarımızın da, kısa sürede, modern teknolojiyi öğretime uygulama atılımına geçmelerini candan diler.

Prof. Dr. İlhan Cemalcılar

AKADEMİ BAŞKANI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ • 1923 50 YIL 1973 •

VE TİCARİ İLİMLER AKADEMİSİ

Eskişehir İktisadı ve Ticari İlimler Akademisi yıllardan beri sessiz sedasız sürdürdüğü gerçek reform çalışmalarından birisini daha Türk Ulusuna sunmaktan kıvanç duyar.

1973-1974 döneminde uygulamasına geçeceğimiz bu yeni atılım bütün gelişmiş ve hattâ az gelişmiş ülkelerde bile yıllar önce başlayıp bugün çok ileriye götürulen Audio-Visual projedir.

Söz konusu proje bir kaç bölümden ibarettir. Bu broşürde projenin yalnız Kapalı Devre Televizyon ile Eğitim Enstitüsü bölümü tanıtılmakta ve deneme çalışmaları yer almaktadır.

Eskişehir İktisadı ve Ticari İlimler Akademisi, bu girişimini kamu oyuna sunarken, diğer üniversiter kuruluşlarımızın da, kısa sürede, modern teknolojiyi öğretime uygulama atılımına geçmelerini candan diler.

Prof Dr İlhan Cemalcılar

AKADEMİ BAŞKANI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ • 1923 50 YIL 1973 •

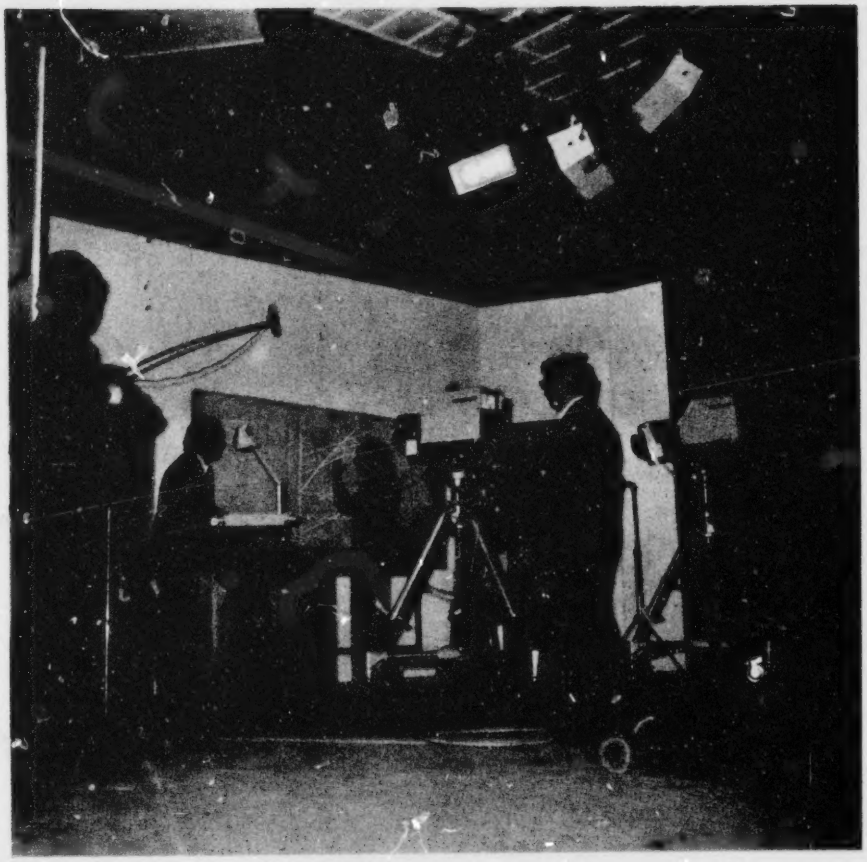

Kapalı Devre Televizyonla Eğitim Enstitüsü, Akademi için öğretim üye ve yardımcıları ile öğrencileri gruplar halinde çalıştırarak karşılıklı bilgi alış verişine imkân veren ders proğramlarını hazırlatıp bütün haberleşme kanallarını toplayan stüdyoda yapıma sunar.

Üniversiter öğretimde bir büyük reform hareketinin küçük öyküsü

Yarım yüzyıldan beri batı uygarlığını kovalıyoruz. Bu kovalamacada, nerede olduğumuzu bugün üniversitelerimiz başta olmak üzere, bütün müesseselerimiz için yeniden reform ihtiyacı duyuşumuza bakarak anlamak hiç te zor olmasa gerektir. Kendiliğinden sürüp giden bir yenilenme ile devamlı ve sür'atli bir ilerleme içinde olan uygar ülkelere ve onların şaşırtıcı teknolojilerine, zaman kaybetmeden uyum gösteremeyişimizin nedenini ise, reform zorunluğunu insan kafasından ziyade, kanunların katı kalıpları içine sokmak alışkanlığımızda aramak yerinde olur.

Çağdaş düşüncenin, teknolojinin ve metodların en kolay ve en olumlu şekilde ve de zaman kaybetmeden kabul göreceği bilimsel kafaları ve müesseselerimizi bile, bugün dahi, reform ve atılıma ancak, yasalarla sevk edebildiğimizi bir gerçek olarak kabul etmek zorundayız.

Son bir iki yıldan beri, üzerinde çalışmaların ve türlü kavgaların yapıldığı üniversite reform yasası ile getirilmeye çalışılan, dönem sistemi, tam gün çalışma, araştırmaya ve çevreye yönelik etken öğretim gibi yenilikleri, toplumumuzun bu yasaya duyduğu ihtiyacın kaynağı olan gerçeklerden hareketle, dört yıl önce (yasal zorunluk duymaksızın) uygulamaya başlayan ESKİŞEHİR İKTİSADİ VE TİCARİ İLİMLER AKADEMİSİ, Cumhuriyetin 50. yılında, "**Kapalı Devre TV ile Eğitim Enstitüsü**"nü hizmete sokarak, bu konuda yeni bir atılımı daha gerçekleştirmektedir.

Bu küçük broşürdeki satırların ve resimlerin matbaa makinasını üç asır sonra tanıyan bir ülkenin, halâ büyük bir kısmı televizyonu görmemiş çocukları için hayli şaşırtıcı olacağı aşikârdır. Oysa Akademimizin Türkiye'de ilk defa gerçekleştirdiği bu sistem ne üstesinden gelinmeyecek kadar göz korkutacak bir başarı, ne lüks bir fantezi ve ne de büyük bir yatırım konusudur. Sadece ve sadece temelinde, topluma karşı sorumluluk duygusu,

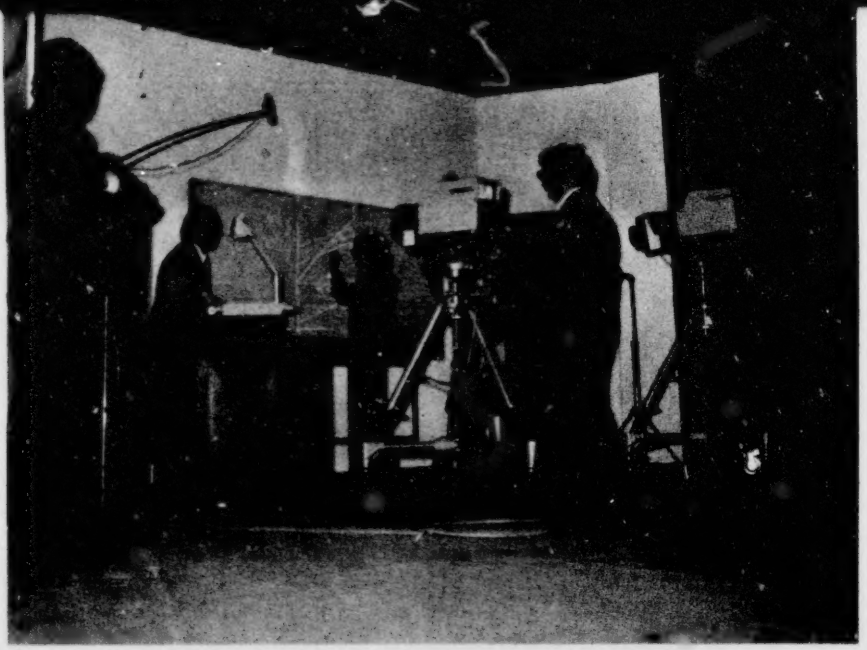

Kapalı Devre Televizyonla Eğitim Enstitüsü, Akademi için öğretim üye ve yardımcıları ile öğrencileri gruplar halinde çalıştırarak karşılıklı bilgi alış verişine imkân veren ders programlarını hazırlatıp bütün haberleşme kanallarını toplayan stüdyoda yapıma sunar.

Üniversiter öğretimde bir büyük reform hareketinin küçük öyküsü

Kendiliğinden sürüp giden bir yenilenme ile devamlı ve sür'atli bir ilerleme içinde olan uygar ülkelere ve onların şaşırtıcı teknolojilerine, zaman kaybetmeden uyum gösteremeyişimizin nedenini ise, reform zorunluğunu insan kafasından ziyade, kanunların katı kalıpları içine sokmak alışkanlığımızda aramak yerinde olur.

Çağdaş düşüncenin, teknolojinin ve metodların en kolay ve en olumlu şekilde ve de zaman kaybetmeden kabul göreceği bilimsel kafaları ve müesseselerimizi bile, bugün dahi, reform ve atılıma ancak, yasalarla sevk edebildiğimizi bir gerçek olarak kabul etmek zorundayız.

Son bir iki yıldan beri, üzerinde çalışmaların ve türlü kavgaların yapıldığı üniversite reformu yasası ile getirilmeye çalışılan, dönem sistemi, tam gün çalışma, araştırmaya ve çevreye yönelik etken öğretim gibi yenilikleri, toplumumuzun bu yasaya duyduğu ihtiyacın kaynağı olan gerçeklerden hareketle, dört yıl önce (yasal zorunluk duymaksızın) uygulamaya başlayan ESKİŞEHİR İKTİSADİ VE TİCARİ İLİMLER AKADEMİSİ, Cumhuriyetin 50. yılında, "**Kapalı Devre TV ile Eğitim Enstitüsü**"nü hizmete sokarak, bu konuda yeni bir atılımı daha gerçekleştirmektedir.

Bu küçük broşürdeki satırların ve resimlerin matbaa makinasını üç asır sonra tanıyan bir ülkenin, halâ büyük bir kısmı televizyonu görmemiş çocukları için hayli şaşırtıcı olacağı aşikârdır. Oysa Akademimizin Türkiye'de ilk defa gerçekleştirdiği bu sistem ne üstesinden gelinmeyecek kadar göz korkutacak bir başarı, ne lüks bir fantezi ve ne de büyük bir yatırım konusudur. Sadece ve sadece temelinde, topluma karşı sorumluluk duygusu,

başarı inancı ve daima en iyiyi, en doğruyu, en mükemmeli aramak isteği bulunan bir küçük hizmet atılımıdır.

Gelin, bu işin küçük öykusüne ve amaçlanan hedeflere, şimdi hep beraber kısaca bir göz atalım:

Cumhuriyetin 50. yılında, kuruluşunun 15. yıl dönumunu kutlayacak olan ESKİŞEHİR IKTISADI VE TICARI ILIMLER AKADEMİSI Profesörler Kurulu, 1971 yılı başında, Akademi öğretim sisteminin ülke ihtiyaçlarına gore, devamlı şekilde, kendini yenileyen bir yapıya kavuşturulması için, 1968'den beri yurt içinde ve yurt dışında yapılan gozlem ve incelemelerin sonuçlarına dayanan, geniş bir projeler topluluğunu uygulamaya koyma kararını almıştır.

Bu projeler içinde, en ilginç ve çetin olanı, modern teknolojinin eğitim ve öğretime uygulanmasını öngören "**Kapalı Devre TV ile Eğitim Projesi**" idi. Amerika, Kanada, Rusya, Avustralya, Japonya, Ingiltere, Fransa, Almanya, Hollanda, Israil, Hindistan, Habeşistan ve hattâ Afrika'nın yeni kurulan

dan beri uygulanan ve geliştirilen bu sistemin, millî TV şebekesini henüz tamam ayamamış olan Türkiye'de uygulanması, finansman, teknik bilgi, eğitim TV'si metodlarının araştırılması başta olmak üzere, hayli çetin problemleri çözmeyi gerektirmiştir.

Projenin birinci safhası 1971 yılı içinde ilk deneme çalışmalarının yapılacağı küçük bir sistemin meydana getirilmesi olarak tesbit edilmiştir. Ayni yıl yurt içindeki ve yurt dışındaki Eskişehir'lilerin bağışları ile Eskişehir Devlet Mimarlık ve Muhendislik Akademisinin ve Eskişehir 1. Hava Taktik Kuvvet Kumandanlığının yardımları sayesinde çok küçük bir eğitim TV sistemi, üç ay gibi kısa bir sürede, meydana getirilerek deneme çalışmalarına girişilmiştir.

Bu çalışmaların yanı sıra, Akademi idaresi, ayni yıl içinde, Millî TV Şebekesinin DPT tarafından önemle ele alındığını görerek, toplum kalkınması çalışmaları çerçevesi içinde, TRT'nin amaçlarına da yardımcı olmaya karar vermiştir. Nitekim, Millî TV Şebekesinin yurda yayılmasını plânlayan TRT projesebekesine bağlanması öngörulmuşken, Akademi elindeki cihazlardan bazılarını TRT emrine vererek, Eskişehir'lileri 1971 yılı sonunda, Ankara TV yayınlarına kavuşturmayı başarmıştır. Bundan başka, TV yayınlarından, Eskişehir civarındaki iller, (KÜTAHYA, BİLECİK) gibi, kazalar ve köylerin de istifadesi için, yine Eskişehir Akademisi, Eskişehir Belediyesi, Kütahya Belediyesi ve Eskişehir'li sanayicilerin de yardımları ile mahalli finansman kaynaklarını harekete geçirerek, daha yüksek güçte bir verici cihaz temininde TRT'ye yardımcı olmuştur. Böylece, Akademinin kendi projesinin yanı sıra yaptığı çalışmalar, yıllık kalkınma plânlarında öngörülen hedeflere vaktinden çok önce ulaşılmasını sağlayacak ölçüde gelişme göstermiştir. 1971 yılı içinde kurulan küçük TV sisteminin deneme safhasında, öğretimde sağladığı etkenlik ve öğrencilerin başarı oranını arttırıcı rolü yakından müşahade edilerek, 1972 yılında projenin ikinci safhasına geçiş kararı verilmiştir. Projenin "**İkinci Beş Yıllık Kalkınma Plânı**" ile "Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Plânı" na esas teşkil eden **Yüksek Öğretim Özel İhtisas Komisyonu Rapo-**

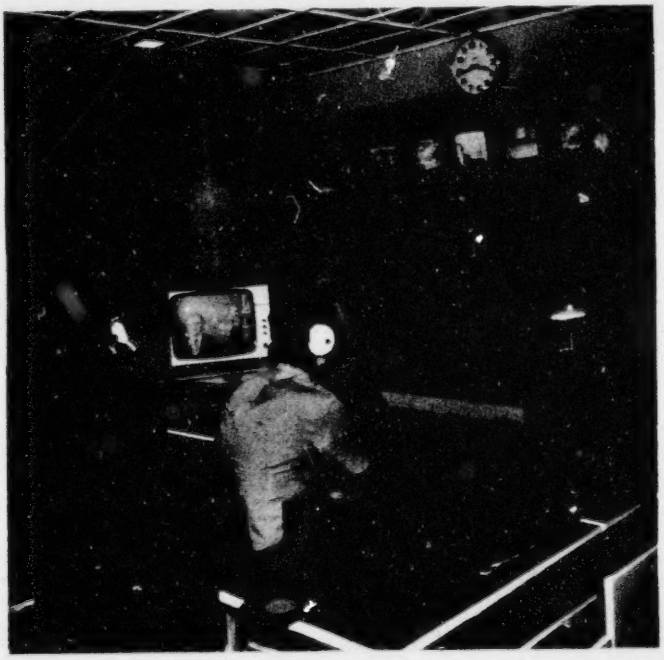

Eğitim ve öğretime ait Televizyon programları video bandlara ses ve resim halinde en cazip ve kolay anlaşılır şekilde kayıt edilir.

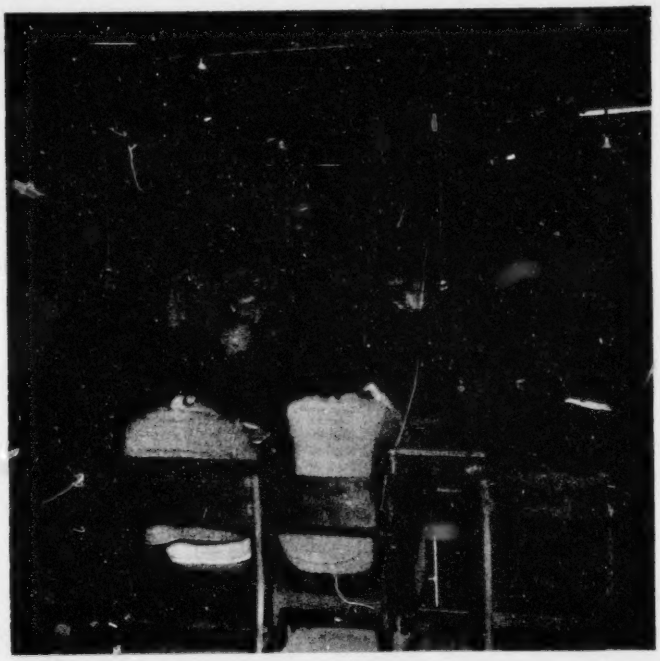

Öğrenciler, kütuphaneden başka, zengin dokumanlara sahip ve pedagojik şekilde hazırlanmış TV bantlarına da sahiptirler artık.....

Cumhuriyetin 50. yılında, kuruluşunun 15 yıl dönümünü kutlayacak olan ESKIŞEHİR IKTISADI VE TICARI ILIMLER AKADEMISI Profesorler Kurulu, 1971 yılı başında, Akademi öğretim sisteminin ulke ihtiyaçlarına göre, devamlı şekilde, kendini yenileyen bir yapıya kavuşturulması için, 1968'den beri yurt içinde ve yurt dışında yapılan gozlem ve incelemelerin sonuçlarına dayanan, geniş bir projeler toplu-

Projenin birinci safhası 1971 yılı içinde ilk deneme çalışmalarının yapılacağı küçük bir sistemin meydana getirilmesi olarak tesbit edilmiştir. Ayni yıl yurt içindeki ve yurt dışındaki Eskişehir'lilerin bağışları ile Eskişehir Devlet Mimarlık ve Muhendislik Akademisinin ve Eskişehir 1. Hava Taktik Kuvvet Kumandanlığının yardımları sayesinde çok küçük bir eğitim TV sistemi, üç ay gibi kısa bir surede, meydana

için, yine Eskişehir Akademisi, Eskişehir Belediyesi, Kütahya Belediyesi ve Eskişehir'li sanayici'lerin de yardımları i'e mahalli finansman kaynaklarını harekete geçirerek, daha yüksek güçte bir verici cihaz temininde TRT'ye yardımcı olmuştur. Boylece, Akademinin kendi projesinin yanı sıra yaptığı çalışmalar, yıllık kalkınma plânlarında öngörülen hedeflere vaktinden çok önce ulaşılmasını sağlayacak ölçü-

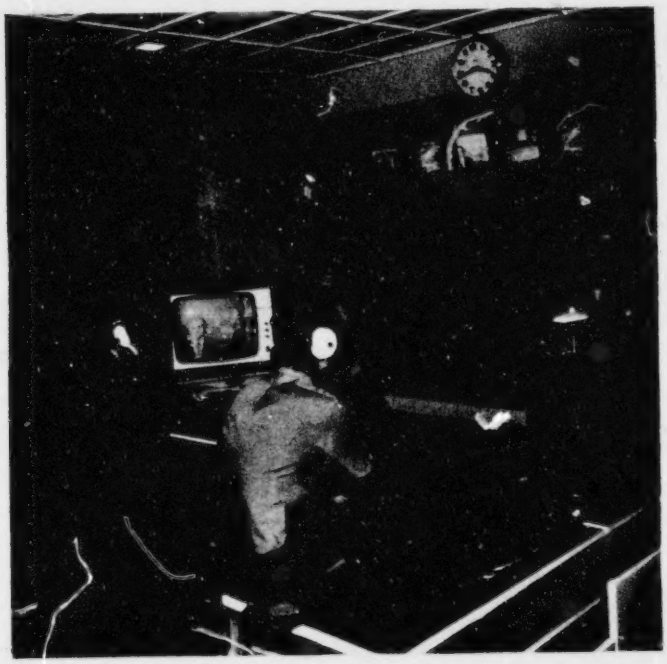

Eğitim ve öğretime ait Televizyon programları video bandlara ses ve resim halinde en cazip ve kolay anlaşılır şekilde kayıt edilir.

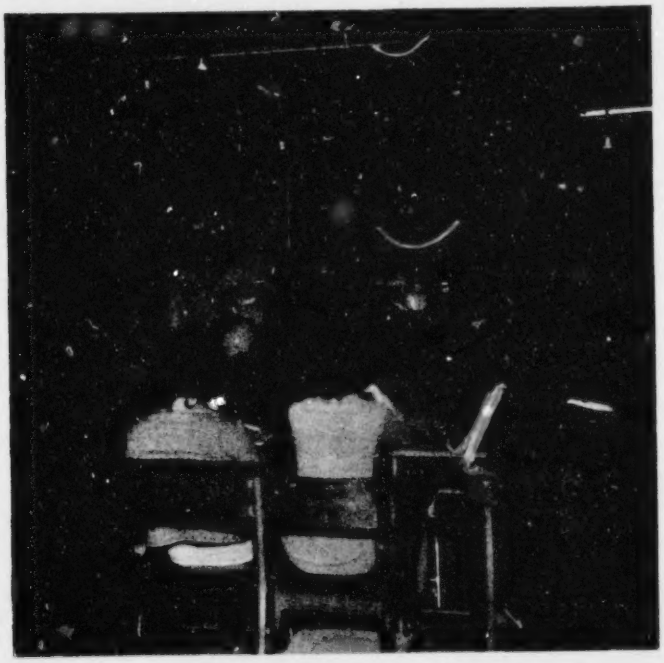

Öğrenciler, kutuphaneden başka, zengin dökumanlara sahip ve pedagojik şekilde hazırlanmış TV bantlarına da sahiptirler artık.....

luğunu uygulamaya koyma kararını almıştır.

Bu projeler içinde, en ilginç ve çetin olanı, modern teknolojinin eğitim ve öğretime uygulanmasını öngören "**Kapalı Devre TV ile Eğitim Projesi**" idi. Amerika, Kanada, Rusya, Avustralya, Japonva, Ingiltere, Fransa, Almanya, Hollanda, Israil, Hindistan, Habeşistan ve hattâ Afrika'nın yeni kurulan irili ufaklı butün ulkelerinde yıllar-

getirilerek deneme çalışmalarına girişilmiştir.

Bu çalışmaların yanı sıra, Akademi idaresi, ayni yıl içinde, Millî TV Şebekesinin DPT tarafından önemle ele alındığını görerek, toplum kalkınması çalışmaları çerçevesi içinde, TRT'nin amaçlarına da yardımcı olmaya karar vermiştir. Nitekim, Millî TV Şebekesinin yurda yayılmasını plânlayan TRT projesinde, Eskişehir'in 1973 yılında TV

de gelişme göstermiştir. 1971 yılı içinde kurulan küçük TV sisteminin deneme safhasında, öğretimde sağladığı etkenlik ve öğrencilerin başarı oranını arttırıcı rolü yakından müşahade edilerek, 1972 yılında projenin ikinci safhasına geçiş kararı verilmiştir. Projenin "**İkinci Beş Yıllık Kalkınma Plânı**" ile "Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Plânı" na esas teşkil eden **Yüksek Öğretim Özel İhtisas Komisyonu Raporu**'nda öngörülen ve tavsiye olunan

hedeflere uygunluğu nedeniyle, DPT Sosyal Plânlama Dairesince de desteklenmeye değer bulunmuştur.

1972 yılında, bir yandan Akademide yapılacak TV ile eğitim programlarını düzenleyip yürütecek, bir yandan da, TV teknolojisinin Türkiye'de uygulanmasına ilişkin araştırmaları yapacak bir Enstitü kurulması yoluna gidilmiştir. 1972 yılı sonlarında kuruluş hazırlıkları tamamlanan "**Akademi Kapalı Devre TV ile Eğitim Enstitüsü**", 1973 Mayısında, meydana getirilen yeni bir stüdyo binası ve ithâl edilen modern TV cihazları ile hizmete hazır duruma getirilmiştir.

Halen hizmete açılış için son hazırlıkların içinde olan ve deneme çalışmalarını sürdüren enstitünün faaliyet amaçları şu şekilde saptanmıştır:

1. Akademide öğretimin etkenliğini arttıracak kapalı devre yayınlar yapmak ve bunlar için program hazırlamak.
2. Türkiye'de modern teknolojinin eğitim ve öğretime uygulanması için araştırmalar yapmak.
3. Eğitim TV sisteminin diğer Yüksek Öğretim kuruluşlarında kullanılmasına yardımcı olmak ve bu amaçla "Eğitim TV'leri Birliği" kurulmasına çalışarak, üniversiter kuruluşlar arasında, "paket ders programları" mübadeleleri suretiyle, bilgi alış-verişi sağlamak, kısa vadede, öğretim üyesi kıtlığını giderici çabalar göstermek.
4. Mevcut teçhizattan azamî faydayı sağlamak için, aşağıdaki kursları düzenleyerek, yaygın ve örgün eğitim için kalkınma plânında öngörülen tedbirlere yardımcı olmak,

a) Televizyon tekniğini bilen insan gücü yetiştirme amacı taşıyan kurslar: (kameraman, TV yazarlığı, TV programcılığı, TV grafikçiliği, TV reklâmcılığı, TV tamirciliği, TV işletmeciliği v.b.)

b) TV tekniğinin eğitim ve öğretimde kullanılmasına ilişkin teknik ve metotları öğretmen okulları ve eğitim enstitüleri öğrencilerine öğretecek kurslar,

c) Gelişmiş ülkeler üniversitelerindeki audio-visual (görsel-işitsel) merkez ve birliklerle işbirliği sağlayarak, oralardaki öğretim üyelerinin ders bantlarını temin edip, türkçeleştirerek, üniversitelerimize yaymak ve böylece bilimsel gelişmeleri yakından takip olanağını artırmak.

d) Eskişehir'den başlamak üzere çeşitli bölgelerde halk ve meslek kuruluşları için, ileri ülkelerdeki gibi, "Kapalı Devre TV Klüpleri" kurarak, kitlenin haberleşme, bilinçlenme ve genel kültürlerine katkıda bulunmak,

e) Bütün bu amaçlara uygun yayınlar yapmak ve bu konularda yurt içindeki çalışmaları teşvik edip desteklemek.

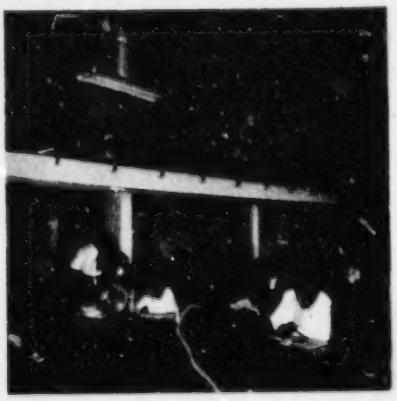

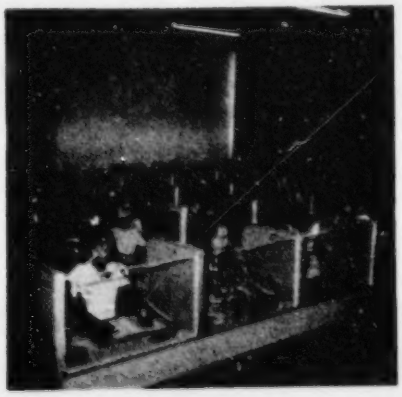

Akademide öğrencilerin araştırmaya yönelik bir öğretim sistemine tabi tutulması, onları günün her saatinde kütüphanede tam gün çalışma içinde olmaya zorlamaktadır.

Öğrencilerin mutlaka bir yabancı dil öğrenmesi için Akademide kurulan Yabancı Diller Enstitüsünde görsel ve işitsel araçlardan geniş ölçüde yararlanılmaktadır.

dan da, TV teknolojisinin Türkiye de uygulanmasına ilişkin araştırmaları yapacak bir Enstitü kurulması yoluna gidilmiştir. 1972 yılı sonlarında kuruluş hazırlıkları tamamlanan "**Akademi Kapalı Devre TV ile Eğitim Enstitüsü**", 1973 Mayısında, meydana getirilen yeni bir stüdyo binası ve itmâl edilen modern TV cihazları ile hizmete hazır duruma getirilmiştir.

Halen hizmete açılış için son hazırlıkların içinde olan ve deneme çalışmalarını sürdüren enstitünün faaliyet amaçları şu şekilde saptanmıştır:

1. Akademide öğretimin etkenliğini arttıracak kapalı devre yayınlar yapmak ve bunlar için program hazırlamak,
2. Türkiye'de modern teknolojinin eğitim ve öğretime uygulanması için araştırmalar yapmak,
3. Eğitim TV sisteminin diğer Yüksek Öğretim kuruluşlarında kullanılmasına yardımcı olmak ve bu amaçla "Eğitim TV'leri Birliği" kurulmasına çalışarak, üniversiter kuruluşlar arasında, "paket ders programları" mübadeleleri suretiyle, bilgi alış-verişi sağlamak, kısa vadede, öğretim üyesi kıtlığını giderici çabalar göstermek,

a) Televizyon tekniğini bilen insan gücü yetiştirme amacı taşıyan kurslar: (kameraman, TV yazarlığı, TV programcılığı, TV grafikçiliği, TV reklâmcılığı TV tamirciliği, TV işletmeciliği v.b.)

b) TV tekniğinin eğitim ve öğretimde kullanılmasına ilişkin teknik ve metotları öğretmen okulları ve eğitim enstitüleri öğrencilerine öğretecek kurslar,

c) Gelişmiş ülkeler üniversitelerindeki audio-visual (görsel-işitsel) merkez ve birliklerle işbirliği sağlayarak, oralardaki öğretim üyelerinin ders bantlarını temin edip, türkçeleştirerek, üniversitelerimize yaymak ve böylece bilimsel gelişmeleri yakından takip olanağını artırmak,

d) Eskişehir'den başlamak üzere çeşitli bölgelerde halk ve meslek kuruluşları için, ileri ülkelerdeki gibi, "Kapalı Devre TV Klüpleri" kurarak, kitlenin haberleşme bilinçlenme ve genel kültürlerine katkıda bulunmak,

e) Bütün bu amaçlara uygun yayınlar yapmak ve bu konularda yurt içindeki çalışmaları teşvik edip desteklemek.

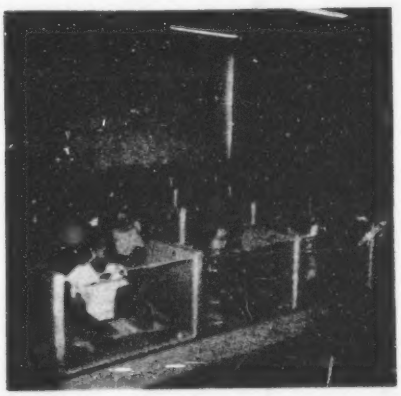

Akademide öğrencilerin araştırmaya yönelik bir öğretim sistemine tabi tutulması, onları günün her saatinde kütüphanede tam gün çalışma içinde olmaya zorlamaktadır.

Öğrencilerin mutlaka bir yabancı dil öğrenmesi için Akademide kurulan Yabancı Diller Enstitüsünde görsel ve işitsel araçlardan geniş ölçüde yararlanılmaktadır.

Bir ekip çalışması ile hazırlanan ders programları, bütün haberleşme kanallarının TV'de entegrasyonu ile, sınıfta öğrenciye sunularak, yoruma ve tartışmaya tabi tutulmakta, öğrenci pasif bir ünite yerine aktif bir ünite haline getirilmektedir.

Site bahçesinin görünüşü ve öğrenciler.

Bir ekip çalışması ile hazırlanan ders programları, bütün haberleşme kanallarının TV'de entegrasyonu ile, sınıfta öğrenciye sunularak, yoruma ve tartışmaya tabı tutulmakta, öğrenci pasif bir ünite yerine aktif bir ünite halinegetirilir.

Site bahçesinin görünüşü ve öğrenciler.

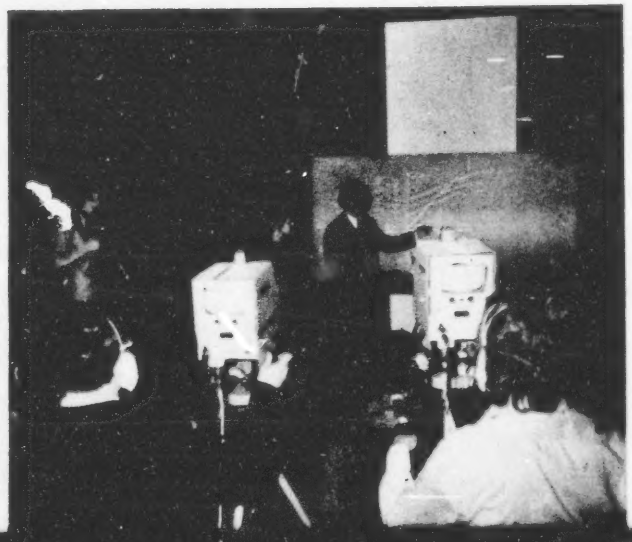

EĞİTİM VE C
TELEVİZYO

ENSTİTÜ MÜDÜRÜ DOÇ. DR. YILMAZ

- Dersleri %30 dana çabuk kavrama, sure takıp olanağı
- Öğretim kadrosu için tam gün çalışm
- Hayal ile gerçek arasındaki yabancılığ
- Teorisyen acemiliği çeken insan gü cü yetiştirmenin en kısa yolu
- Teknolojik gelişmenin hızlanması

— *Geleneksel üniversite öğretim sistemini değiştirmeyi plânlayarı ve bu amaçla Türkiye'de ilk defa TV ile Eğitim Enstitüsünü kuran Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi öğretim üyelerinden birisi olarak, çağımızda gerçek bir eğitim reformunun hareket noktası sizce ne olmalıdır ?*

— Türkiye gibi batıya dönük ve sanayileşme hareketinin yukarıya doğru seyretmeye başladığı bir ülkede, kalkınmayı gerçekleştirecek ve hızlandıracak yegâne unsurun vasıflı ve bilgili insangücü olduğu münakaşa edilmeyecek kadar açıktır. Ancak, maalesef, bizde ve bizim gibi olan ülkelerde beşeri unsura vasıf kazandıran eğitim ve öğretimi gerçek bir reforma tabi tutmak konusunda üzerinde birleşilmiş ortak bir hareket noktası tesbit edilememiş, yada hep gözden kaçırılmıştır. Bunun sonucu olarak, zaman zaman ihtiyaç duyularak yapılan sistem yenilemeleri de, geleneksel sistemin ya öğretim sürecini, ya da sınıf geçme usullerini değiştirmekten ileri gidememiştir.

Oysa, konunun çözümüne yaklaşımda, mevcut geleneksel öğretim sistemimize ve onun sebebi olan öğrencilerimizin, ilkokuldan üniversiteye kadar, sınıflardaki durumuna bir göz atmak yeterlidir.

Bizdeki sisteme göre, öğretimin hedefi olan öğrenci sınıfta, ders saatleri boyunca, pasif bir ünitedir. Kür-

1 — *Öğretim üyesi ve öğrencilerden bir grup, teknisyen ve uzmanlarla işlenecek konu üzerinde çalışıyorlar.*

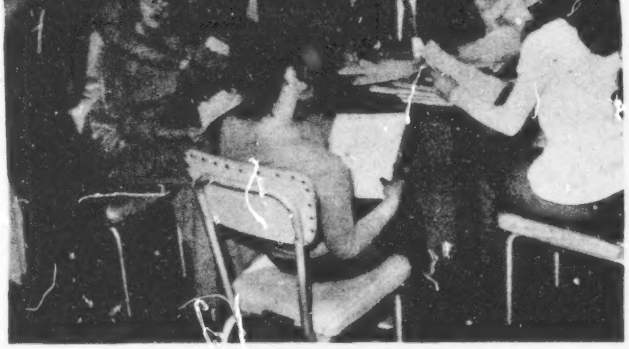

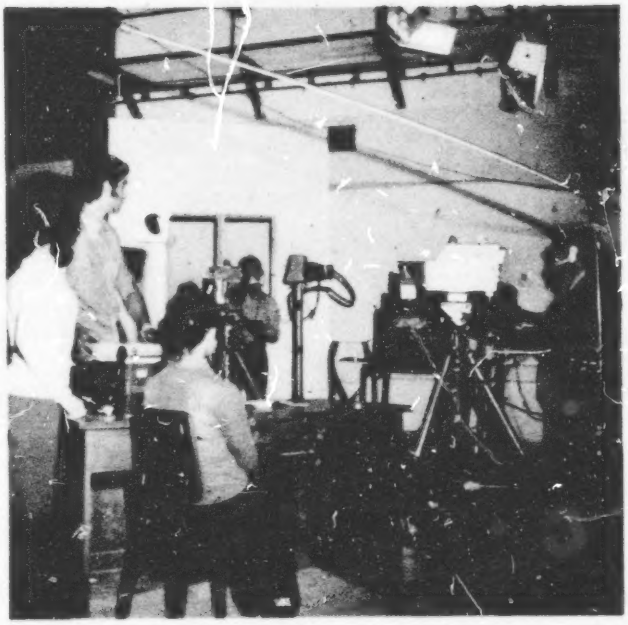

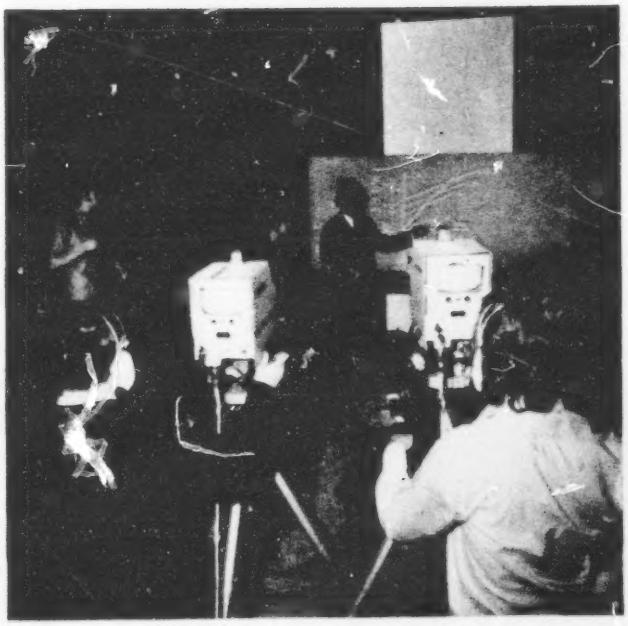

ENSTİTÜ MÜDÜRÜ DOÇ. DR. YILMAZ

- Dersleri %30 daha çabuk kavrama, sure takip olanağı
- Öğretim kadrosu için tam gün çalışm
- Hayal ile gerçek arasındaki yabancılığ
- Teorisyen acemiliği çeken insan gü cü yetiştirmenin en kısa yolu
- Teknolojik gelişmenin hızlanması

— Geleneksel üniversite öğretim sistemini değiştirmeyi plânlayan ve bu amaçla Türkiye'de ilk defa TV ile Eğitim Enstitüsünü kuran Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi öğretim üyelerinden birisi olarak, çağımızda gerçek bir eğitim reformunun hareket noktası sizce ne olmalıdır ?

— Türkiye gibi batıya dönük ve sanayileşme hareketinin yukarıya doğru seyretmeye başladığı bir ülkede, kalkınmayı gerçekleştirecek ve hızlandıracak yegâne unsurun vasıflı ve bilgili insangücü olduğu münakaşa edilmeyecek kadar açıktır. Ancak, maalesef, bizde ve bizim gibi olan ülkelerde beşeri unsura vasıf kazandıran eğitim ve öğretimi gerçek bir reforma tabi tutmak konusunda üzerinde birleşilmiş ortak bir hareket noktası tesbit edilememiş, yada hep gözden kaçırılmıştır. Bunun sonucu olarak, zaman zaman ihtiyaç duyularak yapılan sistem yenilemeleri de, geleneksel sistemin ya öğretim sürecini, ya da sınıf geçme usullerini değiştirmekten ileri gidememiştir.

Oysa, konunun çözümüne yaklaşımda mevcut geleneksel öğretim sistemimize ve onun sebebi olan öğrencilerimizin, ilkokuldan üniversiteye kadar, sınıflardaki durumuna bir göz atmak yeterlidir.

Bizdeki sisteme göre, öğretimin hedefi olan öğrenci sınıfta, ders saatleri boyunca, pasif bir ünitedir. Kür-

1 — *Öğretim üyesi ve öğrencilerden bir grup, teknisyen ve uzmanlarla işlenecek konu üzerinde çalışıyorlar.*

2 — *Programın stüdyo hazırlıkları yapılıyor.*

3 — *Banda kayıt edilecek ders programının teknik özellikleri prova ediliyor.*

ĞRETİMDE
! NİÇİN?

ÜKERŞEN İLE BİR KONUŞMA

6 daha dikkatli ve %50 daha uzun

ekip çalışması zorunluğu
ldırılması
yerine pratiğe yatkın insan gu-

teknolojinin öğretime uygulanması

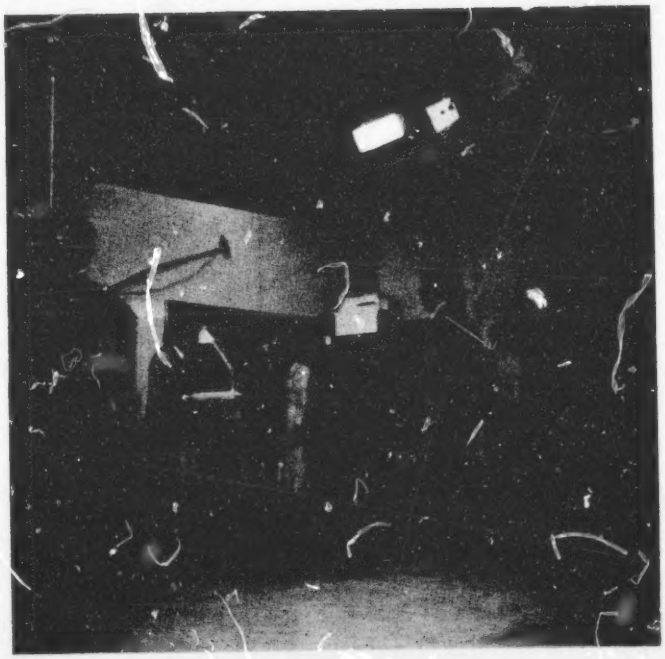

üde bir öğretici saatler boyu konuşur, arada bir de ara tahtaya yazıp çizer. Öğretici ile öğrenci arasında k yönlü bir haberleşme sistemi kurulmuştur. Fazla übalağalı bulunmazsa, buna papağanlara belli kouları ezberletme çabası diyebiliriz. Böylece tanrının u genç kullarına bağışladığı tüm hassas duygu rganlarının algı-vergi üretimi yerine, sadece onların eyin merkezlerinde hafıza ve hayal güçlerine, bir kım tarifsel bilgileri yığmak zorunda kalan bir sistemdir. Bu sistem, bir yandan, ğrenciyi üretim yapacak becerilere sahip bir dinamik iç olarak yetiştirmek yerine, onu az çok bilen, kat üretici ve yaratıcı gücü geliştirilmiş pasif bir arlık haline getirdiği gibi, öğreticiyi de, genellikle, raştırmadan ve kendi kendini yenilemekten alıkoyan e her öğretim yılında ayni şeyleri tekrarlaya tekrarya eskiyen bir gramafon plâğı haline sokmaktadır.

Çağımızın modern toplumunun artan ihtiyaçlarını karşılamada, insan gücüne, işbirliği veya ekip çalışmaları alışkanlığını vermekten uzak kalan bu sistem, anıfta topluluğa rağmen her öğrenciyi arkadaşları rasında bilgi alış-verişinde tek başına bırakmak, öğreticiyi de meslektaşları arasındaki bilgi alış-veriş ağlarından koparıp almak gibi önemli sakıncaları da ünyesinde bulundurmaktadır. Kısacası mevcut geneksel eğitim sistemi **Donmuş Bir Eğitim Sistemi**'dir.

ÜKERŞEN İLE BİR KONUŞMA

5 daha dikkatli ve %50 daha uzun

ekip çalışması zorunluğu
ldırılması

yerine pratiğe yatkın insan gu-

teknolojinin öğretime uygulanması

üde bir öğretici saatler boyu konuşur, arada bir de ara tahtaya yazıp çizer. Öğretici ile öğrenci arasında k yollu bir haberleşme sistemi kurulmuştur. Fazla übalâğalı bulunmazsa, buna papağanlara belli ko-uları ezberletme çabası diyebiliriz. Böylece tanrının u genç kullarına bağışladığı tüm hassas duygu rganlarının algı-vergi üretimi yerine, sadece onların eyin merkezlerinde hafıza ve hayal güçlerine, bir kım tarihsel bilgileri yığmak asrımızın çok geri-rinde kalan bir sistemdir. Bu sistem, bir yandan, ğrenciyi üretim yapacak becerilere sahip bir dinamik üç olarak yetiştirmek yerine, onu az çok bilen, kat üretici ve yaratıcı gücü geliştirilmiş pasif bir arlık haline getirdiği gibi, öğreticiyi de, genellikle, raştırmadan ve kendi kendini yenilemekten alıkoyan e her öğretim yılında ayni şeyleri tekrarlaya tekrar-ya eskiyen bir gramafon plâğı haline sokmaktadır.

ağımızın modern toplumunun artan ihtiyaçlarını arşılamada, insangücüne, işbirliği veya ekip çalış-maları alışkanlığını vermekten uzak kalan bu sistem, nıfta topluluğa rağmen her öğrenciyi arkadaşları rasında bilgi alış-verişinde tek başına bırakmak, ğreticiyi de meslektaşları arasındaki bilgi alış-veriş ağlarından koparıp almak gibi önemli sakıncaları da ünyesinde bulundurmaktadır. Kısacası mevcut ge-neksel eğitim sistemi **Donmuş Bir Eğitim Sis-emi**'dir.

Bir ders programının çekimi yapılıyor.
Dersle ilgili dökümanlar görüntüye veriliyor.

Şu halde, eğitim sisteminde yapılacak gerçek bir reformun hareket noktası, öğrenci ve öğreticiler için sınıfta ve sınıf dışında öğretim imkânlarını birleştiren, çağımızın bütün kitle-haberleşme araçlarından yararlanarak, süratli bilgi alış-verişini ve ekip çalışmasını sağlayacak, kendi kendini disipline etme ve bunu devam ettirme alışkanlığını veren **dinamik** bir organizasyon ihtiyacı olarak karşımıza çıkmaktadır.

— *Kitle Haberleşme Araçları, eğitim sisteminde nasıl rol oynuyor?*

— Bugün kalkınmış ülkelerde, kitle haberleşme araçları, yani, **basın, radyo,** özellikle **televizyonun** eğitimde ne derece güçlü olduklarını tartışmak bile gereksiz görülmektedir. Ne yazık ki, modern teknolojinin eğitim ve öğretimde kullanılması konusu bizde yeterince ele alınmamıştır.

Eğitim ve öğretim geleneksel anlamda, dersler, seminerler, ders kitapları, kara tahta ve son zamanlarda ses bantları ile sinema filmleri gibi sınırlı haberleşme araçlarının bir bileşimidir. Kitle haberleşme araçları bu araçlarla beraber kullanıldığı takdirde öğretime önemli katkılar ve büyük bir etkenlik getirirler. Bu araçların en verimli şekilde kullanılması için, haberleşme, ya da bilgi alış-veriş kanallarının birleşmiş bir sistem olarak düzenlenmesi gerekir. Esasen "**eğitim sistemi**" de somut olarak ortaya konmuş bir eğitim amacına varmak için, değişik haberleşme kanallarının, ya da beşeri veya teknolojik algı-vergi unsurlarının birbirine uyumlu olarak bağlanması, birleştirilmesi demektir. Ders programlarının kapsamlarının düzenlenmesi, eğitim sürecinin ne olması gerektiği ve öğrenci psikolojisi hakkında bilgiler arttıkça, ilkönce yapılacak iş, eğitim mesajlarını, kademeler, kavramlar, programlar halinde bölerek, her eğitim seviyesi ve mesaj türü için mevcut haber iletme araçlarının, bunlara uygun yanlarını bulup uygulamaktır. Bu ise, geleneksel öğretim biçiminin mutlaka değiştirilmesini gerektirmekte ve gönüllü eğitimcilere gerçekten önemli ve güç görevler yüklemektedir.

— *Yeni kitle haberleşme araçlarından televizyonun eğitim sistemindeki önemi nedir?*

— Televizyonda eğitime yardımcı diğer görsel ve işitsel (audio-visiual) araçlar gibi, ihtiyaçlara ilişkin ve amaçlara uygun iyi sebepler olmadan öğretimde kullanılamaz. Derslerde bazı konular, öğreticinin kürsüde anlatımı ile, bazıları, sinema filmi ve diya projeksiyonları ile, bazıları ses bantları ile, bazıları bizzat öğrencinin deneyi ile, en iyi şekilde, algıları ve konsantrasyonları etkiler. Diğer bir deyişle, konunun öğrenciye sunuluşu, takrir olarak, resim olarak, makinalar veya programlandırmalar olarak çeşitli yollarla yapılabilir. İşte televizyon bütün bu araçları bir arada toplayan ve bu hasleti ile öğretim üyesinin her an ve en kolay şekilde emrine amade olan yegâne tekniktir.

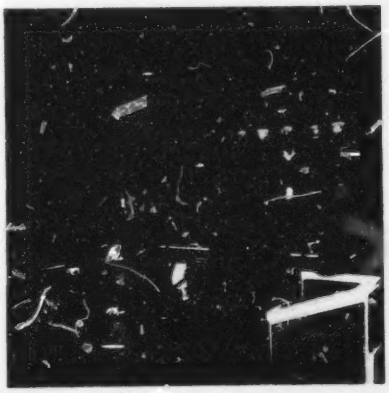

Ders programı en etkili tarzda video-banda resim ve ses olarak kaydedilir.

Yapılan uluslararası araştırmalar göstermektedir ki, TV ile öğretimde, öğrenci %30 daha çabuk dersi kavramakta, %35 daha dikkatli olmakta ve %50 daha uzun süre dersi takip olanağı elde etmektedir.

— *Televizyonun öğretim ve eğitimdeki etkileyici özelliklerini bazı örneklerle açıklar mısınız?*

— Bizim Akademi'de genellikle tarifsel bünyeye sahip sosyal bilgiler okutulur; iktisat, maliye, hukuk, işletme, muhasebe, istatistik v.s. gibi. Örneğin, işletme dersinde yürüyen şerit sistemi diye bilinen, fabrikalarda yürüyen zincirle üretim yapma tarzı öğrenciye tarif edilir. Her öğrenci kendi hayâl gücü ile birbirinden farklı şekilde bu sistemi kafalarında canlandırmağa çalışırlar. Oysa öğreticinin elinde, bir fabrikada filme veya video-bande kaydedilmiş sesli bir görüntüyü, ders sırasında, öğrenciye sunma olanağı olursa, evvelâ öğrencilere, her biri için farklı bir yürüyen zincir sistemi yerine, hepsinde ortak bir imaja dayanan bilgi verilmesi temin olunacak ve öğrenci gerçek hayatta sistemi görür görmez tanıma olanağı elde edecektir. Bir başka deyişle, hayalle gerçek arasındaki yabancılık daha okul sıralarında ortadan kaldırılabilecektir.

Bundan daha girift, hattâ hayâl gücünü daha çok zorlayan konular vardır. Örneğin, hepimiz her gün para ile defalarca karşılaştığımız halde, çoğumuz onun özelliklerini, huyunu, emisyondan tedavüle kadar, ekonomide bir sihirbaz oyununa benzeyen rollerini gözle izleyemeyiz. Oysa, bunu pedagojik yöntemlere göre, hareketli resimler ve gerçek görüntülere dayandıran belgesel malzemeye bağlayarak, teorileri somutlaştırıp, göz yolu ile beyin merkezine yollamanın yararı açıktır.

Keza, sosyal bilimlerde, örneğin sevk ve idare derslerinde, işletmelerdeki sorunlar (işçi-işveren ilişkileri, verimlilik, organizasyon gibi) geleneksel öğretimde, vak'a (case) metodu ile monografiler yardımı ile çözümlenir. Bu metod öğrenciye muhakeme alışkanlığı vermekle beraber, yine de gerçek dışıdır; öğreticinin muhayyilesinden doğmuştur. Oysa, TV sisteminde, herhangi bir işletmede bu sorunlar, gerçekten

kendi kendini disipline etme ve bunu devam ettirme alışkanlığını veren **dinamik** bir organizasyon ihtiyacı olarak karşımıza çıkmaktadır.

— *Kitle Haberleşme Araçları, eğitim sisteminde nasıl rol oynuyor?*

— Bugun kalkınmış ülkelerde. kitle haberleşme araçları, yani, **basın, radyo,** özellikle **televizyonun** eğitimde ne derece güçlü olduklarını tartışmak bile gereksiz görülmektedir. Ne yazık ki, modern teknolojinin eğitim ve öğretimde kullanılması konusu bizde yeterince ele alınmamıştır.

Eğitim ve öğretim, geleneksel olarak, dersler, seminerler, ders kitapları, kara tahta ve son zamanlarda ses bantları ile sinema filmleri gibi sınırlı haberleşme araçlarının bir bileşimidir. Kitle haberleşme araçları bu araçlarla beraber kullanıldığı takdirde öğretime önemli katkılar ve büyük bir etkenlik getirirler. Bu araçların en verimli şekilde kullanılması için, haberleşme, ya da bilgi alış-veriş kanallarının birleşmiş bir sistem olarak düzenlenmesi gerekir. Esasen "**eğitim sistemi**" de somut olarak ortaya konmuş bir eğitim amacına varmak için, değişik haberleşme kanallarının, ya da beşeri veya teknolojik algı-vergi unsurlarının birbirine uyumlu olarak bağlanması, birleştirilmesi demektir. Ders programlarının kapsamlarının düzenlenmesi, eğitim sürecinin ne olması gerektiği ve öğrenci psikolojisi hakkında bilgiler arttıkça, ilkönce yapılacak iş, eğitim mesajlarını, kademeler, kavramlar, programlar halinde bölerek, her eğitim seviyesi ve mesaj türü için mevcut haber iletme araçlarının, bunlara uygun yanlarını bulup uygulamak-

televizyonun "eğitim sistemindeki" önemi nedir?

— Televizyonda eğitime yardımcı diğer görsel ve işitsel (audio-visiual) araçlar gibi, ihtiyaçlara ilişkin ve amaçlara uygun iyi sebepler olmadan öğretimde kullanılamaz. Derslerde bazı konular, öğreticinin kür-

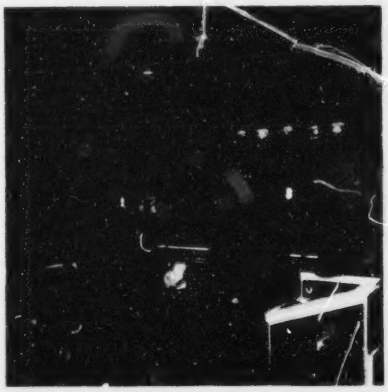

Ders programı en etkili tarzda video-banda resim ve ses olarak kaydedilir.

süde anlatımı ile, bazıları, sinema filmi ve diya projeksiyonları ile, bazıları ses bantları ile, bazıları bizzat öğrencinin deneyi ile, en iyi şekilde, algıları ve konsantrasyonları etkiler. Diğer bir deyişle, konunun öğrenciye sunuluşu, takrir olarak, resim olarak, makinalar veya programlandırmalar olarak çeşitli yollarla yapılabilir. İşte televizyon bütün bu araçları bir arada toplayan ve bu hasleti ile öğretim üyesinin her an ve en kolay şekilde emrine amade olan yegâne tekniktir.

Yapılan uluslararası araştırmalar göstermektedir ki, TV ile öğretimde, öğrenci %30 daha çabuk dersi kavramakta, %35 daha dikkatli olmakta ve %50 daha uzun süre dersi takip olanağı elde etmektedir. Örneğin, işletme dersinde yürüyen şerit sistemi diye bilinen, fabrikalarda yürüyen zincirle üretim yapma tarzı öğrenciye tarif edilir. Her öğrenci kendi hayâl gücü ile birbirinden farklı şekilde bu sistemi kafalarında canlandırmağa çalışırlar. Oysa öğreticinin elinde, bir fabrikada filme veya video-banda kaydedilmiş sesli bir görüntüyü, ders sırasında, öğrenciye sunma olanağı olursa, evvelâ öğrencilere, her biri için farklı bir yürüyen zincir sistemi yerine, hepsinde ortak bir imaja dayanan bilgi verilmesi temin olunacak ve öğrenci gerçek hayatta sistemi görür görmez tanıma olanağı elde edecektir. Bir başka deyişle, hayalle gerçek arasındaki yabancılık daha okul sıralarında ortadan kaldırılabilecektir.

Bundan daha girift, hattâ hayâl gücünü daha çok zorlayan konular vardır Örneğin, hepimiz her gün para ile defalarca karşılaştığımız halde, çoğumuz onun özelliklerini, huyunu, emisyondan tedavüle kadar, ekonomide bir sihirbaz oyununa benzeyen rollerini gözle izleyemeyiz. Oysa, bunu pedagojik yöntemlere göre, hareketli resimler ve gerçek görüntülere dayandıran belgesel malzemeye bağlayarak, teorileri somutlaştırıp, göz yolu ile beyin merkezine yollamanın yararı açıktır.

Keza, sosyal bilimlerde, örneğin sevk ve idare derslerinde, işletmelerdeki sorunlar (işçi-işveren ilişkileri, verimlilik, organizasyon gibi) geleneksel öğretimde, vak'a (case) metodu ile monografiler yardımı ile çözümlenir. Bu metod öğrenciye muhakeme alışkanlığı vermekle beraber, yine de gerçek dışıdır; öğreticinin muhayyilesinden doğmuştur. Oysa, TV sisteminde, herhangi bir işletmede bu sorunlar, gerçekten

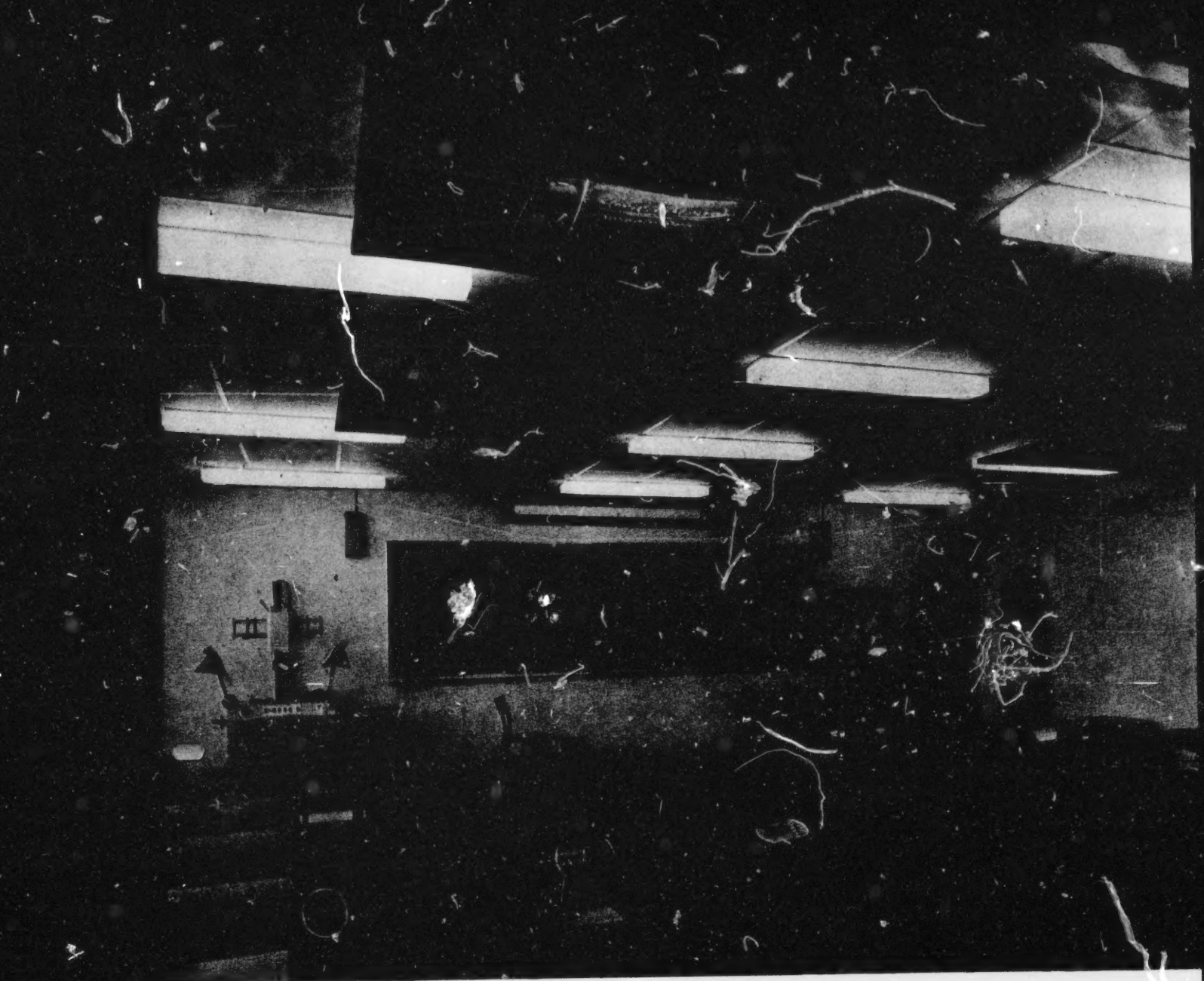

EĞİTİM TELEVİZYONUNDA YENİ BİR SİSTEM : Halen enstitümüzün üzerinde geliştirmeler yaptığı ve 1973—1974 ders yılında uygulamasına geçilecek olan bu sistemin adı ÇOK GÖRÜNTÜ sistemi. Yapılan araştırmalar uzun sınıflarda öğrencilerin, öğretim üyesine olan mesafeleri arttıkça dikkat ve algılarının azaldığını ortaya koymuştur. Bu sistemde, tavana baş aşağı asılan ekranları öğrenciler aynalarla takip etmekte ve bu suretle hem hepsi kürsüdeki öğreticiye aynı mesafede olmakta ve hemde konsantrasyonları ayna üzerinde toplanmaktadır.

görüntü ve ses olarak tesbit edilir, sınıfta öğrenciye sunulur ve öğreticinin nezaretinde öğrenciler arasında başlatılan tartışma ortak çözüme ulaştırılır. Böylece, yüzlerce öğrenci, bir an için, gerçek bir fabrikada gerçek bir yönetici olarak kendisini hisseder ve gerçek olayı çözme sorumluluğu ile karşı karşıya kalır. Bu bir bakıma, hayata atılınca, teorisyen acemiliği çekmeyen bir insangücü yetiştirmenin de en kısa yoludur.

— *Sinema tekniği de eğitimde ayni, amacı sağlamıyor mu ?*

— İlk bakışta sinema tekniği de aynı neticeleri verir gibi gözükmekle beraber, televizyonla aralarında öğretim ve yapım yönünden önemli farklar vardır. Bir kere, sinema filmi ve makinesi, TV sisteminin bütünü içinde onu meydana getiren haberleşme kanallarından yalnız birisidir. Çünkü TV ile öğretimde, gerektiği yerde filmi TV ekranına vermek, gerektiği yerde slâytları, gerektiği yerde video-bantları ve ses bantlarını, gerektiğinde de fotoğraf v.s. dökümanları, canlı görüntüler arasında, öğrenciye sunma olanağı vardır.

İkincisi, karartılmış sıkıcı bir salonda konsantrasyonu her geçen dakika zayıflayarak sinemayı izleyen öğrenciyi ve öğreticiyi düşününüz; her ikisi de pasif hale gelmektedirler. Öğretici, filmi hazırlayanların

EĞİTİM TELEVİZYONUNDA YENİ BİR SİSTEM : Halen enstitümüzün üzerinde geliştirmeler yaptığı ve 1973—1974 ders yılında uygulamasına geçilecek olan bu sistemin adı ÇOK GÖRÜNTÜ sistemi. Yapılan araştırmalar uzun sınıflarda öğrencilerin, öğretim üyesine olan mesafeleri arttıkça dikkat ve algılarının azaldığını ortaya koymuştur. Bu sistemde, tavana baş aşağı asılan ekranları öğrenciler aynalarla takip etmekte ve bu suretle hem hepsi kürsüdeki öğreticiye aynı mesafede olmakta ve hemde konsantrasyonları ayna üzerinde toplanmaktadır.

görüntü ve ses olarak tesbit edilir, sınıfta öğrenciye sunulur ve öğreticinin nezaretinde öğrenciler arasında başlatılan tartışma ortak çözüme ulaştırılır. Böylece, yüzlerce öğrenci, bir an için, gerçek bir fabrikada gerçek bir yönetici olarak kendisini hisseder ve gerçek olayı çözme sorumluluğu ile karşı karşıya kalır. Bu bir bakıma, hayata atılınca, teorisyen acemiliği çekmeyen bir insangücü yetiştirmenin de en kısa yoludur.

— *Sinema tekniği de eğitimde ayni, amacı sağlamıyor mu ?*

— İlk bakışta sinema tekniği de ayni neticeleri verir gibi gözükmekle beraber, televizyonla aralarında öğretim ve yapım yönünden önemli farklar vardır. Bir kere, sinema filmi ve makinesi, TV sisteminin bütünü içinde onu meydana getiren haberleşme kanallarından yalnız birisidir. Çünkü TV ile öğretimde, gerektiği yerde filmi TV ekranına vermek, gerektiği yerde slâytları, gerektiği yerde video-bantları ve ses bantlarını, gerektiğinde de fotoğraf v.s. dökümanları, canlı görüntüler arasında, öğrenciye sunma olanağı vardır.

İkincisi, karartılmış sıkıcı bir salonda konsantrasyonu her geçen dakika zayıflayarak sinemayı izleyen öğrenciyi ve öğreticiyi düşününüz; her ikisi de pasif hale gelmektedirler. Öğretici, filmi hazırlayanların

ve hazırlandığı zamanın bilgilerine bağlı kalmakta, filme kendi görüntüsü dışında yeni veya önemli bulduğu görüntüleri ekleyememekte, sadece bir sinema makinisti durumuna girmektedir. Oysa, TV sisteminde, öğretici dersini hazırlarken, TV sistemi için, devamlı döküman aramak, en iyi programları hazırlamak mecburiyetindedir. Her öğretici için öğrenciye verilecek konunun güçlüklerini ve öğrencilerinin pedagojik yapılarını, ondan uzak ve habersiz, film yapan kimselerin bilmesi mümkün değildir. Bu, aynı zamanda, öğreticiye devamlı olarak kendi kendini yenileme fırsatını verir.

Üçüncüsü, film yapımı, çoğu yanlış kanaatlerin aksine, kapalı devre TV sistemindeki yapımdan çok daha pahalı bir sistemdir. Önce filmin negatif çekimi yapılacak, negatif banyodan sonra pozitif film çekilecek, onun da banyosu yapılacaktır. Daha sonra kurgu faslı başlayacak, onu filmin seslendirilmesi takip edecektir. Görüldüğü gibi film yapım süreci hem çok uzun, hem çok zaman alıcı ve hem de oldukça pahalı bir sistemdir. Oysa, TV sisteminde öğretici yapım için, genellikle, bu güçlüklerle karşılaşmaz. Video-teyp bandı çekim bittiği anda görüntü için emrinizdedir. Tashih veya silip yeniden kayıt imkânları vardır.

Bütün bunlardan başka film donmuş bir bilgi aracıdır. Nitekim, bizde Milli Eğitim Bakanlığının bu yoldaki gayretlerinin, hemen hemen okulların çoğunda, sinema makinası olmasına ve bu iş için büyük bir yapım merkezi kurulmasına rağmen,

verimli sonuçlar sağlamadığı, hattâ öğreticiler tarafından ilgi dahi gösterilmediği müşahade edilmektedir.

— *Televizyonda Eğitimin öğreticiler yönünden getirdiği yenilikler nelerdir?*

— Geleneksel öğretim sisteminde öğretici, kürsüdeki bir sanatçıdır. Tıpkı sahnedeki aktör veya aktrist gibi... Kişisel kabiliyetinin elverdiği ölçüde, öğrenciye birşeyler vermeye çalışır. Diğer sanatçılarda olduğu gibi başarısı, yâni öğrenciyi yetiştirmesi de bu artistik kabiliyetine bağlıdır.

Ancak, sahnede başarı kabiliyeti, fazla olmayan aktör ve aktristlere ya iş verilmez, ya da büyük rollere çıkarılmaz. Fakat her öğreticinin rolü eğitimde daima en büyük roldür. Ama sözlü öğretimde her öğreticinin kabiliyetinin ayni olduğu söylenemez. İşte TV ile eğitim sistemi bu kabiliyet farklarını geniş ölçüde giderebilen büyük bir yardımcıdır.

Bir kere, TV ile eğitim sisteminde öğretici kendi ders programlarını hazırlamak için, diğer meslekdaşları, ressamlar, fotografçılar, pedagoglar, senaristler ve teknisyenlerle işbirliği yapmak, onların yardımlarından yararlanmak ve devamlı olarak ders konuları ile ilgili döküman toplamak zorundadır. Bir başka deyişle, devamlı şekilde, dersini en iyi ve en kolay anlaşılır şekilde öğrencilerine nasıl vereceği düşüncesi içindedir.

Bu düşünce ve çalışma temposu aynı zamanda onu **tam gün çalışmanın** içine itecektir. Örneğin, günde üç-dört saatini okulda öğretimle, bir-iki saatini de evde öğretime ilişkin çalışmalarla geçiren klâsik öğretici tipi, TV sisteminin eğitime uygulanması ile, yapacağı çalışmalar nedeniyle, dinlenecek saatleri bile oldukça azalan bir öğretici haline gelecektir.

Bunlardan başka, öğrenci velileri, yöneticiler, hattâ kendi meslekdaşları öğreticinin ne yaptığını nasıl çalıştığını, öğrencilere ne verip ne veremediğini kontrol imkânını bulacaklardır. Özellikle, özerk yüksek öğretimde öğreticinin murakabesi söz konusu olacaktır.

Öğreticiler arasında birbirinden daha iyi öğretim yarışının başlatılma imkânı da bu arada bir yarar olarak zikredilebilir.

Kısaca ifade edecek olursak, bugün kürsüden sadece bir plâk gibi ders takrir eden öğreticiler, yirminci yüzyıl teknolojisi karşısında bir devri tamamlamayan son artizanlardır.

— *Açıklamalarınıza göre TV ile öğretim bir ekip çalışmasını gerektirmektedir. Bu ise öğreticilik mesleğinde derin bir değişmeye yol açmayacak mıdır?*

— Evvelâ bir noktayı iyi açıklamak gerekir. TV ile eğitim sistemi ve metodları, öğreticinin fonksiyonunu azaltıp onun yerini alamaz. Öğreticisiz, sadece TV monitörlerinin bulunduğu bir sınıf düşünülemez.

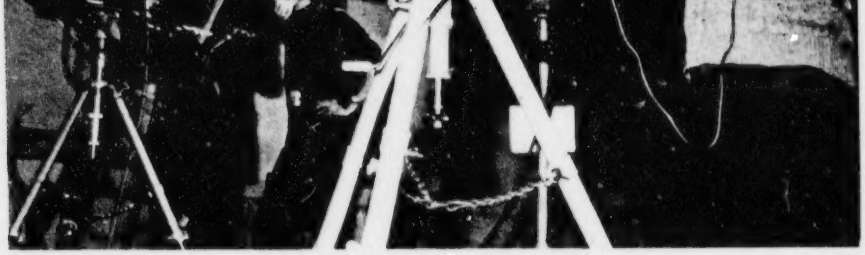

ve hazırlandığı zamanın bilgilerine bağlı kalmakta, filme kendi görüntüsü dışında yeni veya önemli bulduğu görüntüleri ekleyememekte, sadece bir sinema makinisti durumuna girmektedir. Oysa, TV sisteminde, öğretici dersini hazırlarken, TV sistemi için, devamlı döküman aramak, en iyi programları hazırlamak mecburiyetindedir. Her öğretici için öğrenciye verilecek konunun güçlüklerini ve öğrencilerinin pedagojik yapılarını, ondan uzak ve habersiz, film yapan kimselerin bilmesi mümkün değildir. Bu, aynı zamanda, öğreticiye devamlı olarak kendi kendini yenileme fırsatını verir.

Üçüncüsü film yapımı, çoğu yanlış kanaatlerin aksine, kapalı devre TV sistemindeki yapımdan çok daha pahalı bir sistemdir. Önce filmin negatif çekimi yapılacak, negatif banyodan sonra pozitif film çekilecek, onun da banyosu yapılacaktır. Daha sonra kurgu faslı başlayacak, onu filmin seslendirilmesi takip edecektir. Görüldüğü gibi film yapım süreci hem çok uzun, hem çok zaman alıcı ve hem de oldukça pahalı bir sistemdir. Oysa, TV sisteminde öğretici yapım için, genellikle, bu güçlüklerle karşılaşmaz. Video-teyp bandı çekim bittiği anda görüntü için emrinizdedir. Tashih veya silip yeniden kayıt imkânları vardır.

Bütün bunlardan başka film donmuş bir bilgi aracıdır. Nitekim, bizde Milli Eğitim Bakanlığının bu yoldaki gayretlerinin, hemen hemen okulların çoğunda, sinema makinası olmasına ve bu iş için büyük bir yapım merkezi kurulmasına rağmen,

verimli sonuçlar sağlamadığı, hattâ öğretic ler tarafından ilgi dahi gösterilmediği müşahade edilmektedir.

— *Televizyonda Eğitimin öğreticiler yönünden getirdiği yenilikler nelerdir?*

— Geleneksel öğretim sisteminde öğretici, kürsüdeki bir sanatçıdır. Tıpkı sahnedeki aktör veya aktrist gibi... Kişisel kabiliyetinin elverdiği ölçüde, öğrenciye birşeyler vermeye çalışır. Diğer sanatçılarda olduğu gibi başarısı, yâni öğrenciyi yetiştirmesi de bu artistik kabiliyetine bağlıdır.

Ancak, sahnede başarı kabiliyeti, fazla olmayan aktör ve aktristlere ya iş verilmez, ya da büyük rollere çıkarılmaz. Fakat her öğreticinin rolü eğitimde daima en büyük roldür. Ama sözlü öğretimde her öğreticinin kabiliyetinin ayni olduğu söylenemez. İşte TV ile eğitim sistemi bu kabiliyet farklarını geniş ölçüde giderebilen büyük bir yar-

iyi ve en kolay anlaşılır şekild
öğrencilerine nasıl vereceği düşün
cesi içindedir.

Bu düşünce ve çalışma temposu
ayni zamanda onu **tam gün ça-
lışmanın** içine itecektir. Örneğin
günde üç-dört saatini okulda öğ-
retimle, bir-iki saatini de evde öğ-
retime ilişkin çalışmalarla geçiren
klâsik öğretici tipi, TV sisteminin
eğitime uygulanması ile, yapacağı
çalışmalar nedeniyle, dinlenecek
saatleri bile oldukça azalan bir öğ-
retici haline gelecektir.

Bunlardan başka, öğrenci ve lileri
yöneticiler, hattâ kendi meslekdaş-
ları öğreticinin ne yaptığını nasıl
çalıştığını, öğrencilere ne verip ne
veremediğini kontrol imkânını bu-
lacaklardır. Özellikle, özerk yüksek
öğretimde öğreticinin murakabesi

söz konusu olacaktır.
Öğreticiler arasında birbirinden da-
ha iyi öğretim yarışının başlatılma
imkânı da bu arada bir yarar olarak
zikredilebilir.

Kısaca ifade edecek olursak, bugün
kürsüden sadece bir plâk gibi ders
takrir eden öğreticiler, yirminci yüz-
yıl teknolojisi karşısında bir devri
tamamlamayan son artizanlardır.

— *Açıklamalarınıza göre TV ile öğ-
retim bir ekip çalışmasını gerektir-
mektedir. Bu ise öğreticilik mesle-
ğinde derin bir değişmeye yol aç-
mayacak mıdır?*

— Evvelâ bir noktayı iyi açıklamak
gerekir. TV ile eğitim sistemi ve
metodları, öğreticinin fonksiyonunu
azaltıp onun yerini alamaz. Öğreti-
cisiz, sadece TV monitörlerinin bu-
lunduğu bir sınıf düşünülemez.

Teknoloji kendi başına öğreticinin yerine geçemez. Çünkü, eğitim teknolojisi ne kadar ileri götürülürse götürülsün, programları yine öğreticinin hazırlamasına ve sınıfta yine öğreticinin yorumuna ihtiyaç vardır. Teknik imkânlar, ancak, öğreticinin fonksiyonunu arttırıp, daha etkin hale koyan yardımcılardır. Bu ise öğreticilik mesleğinde derin değişmelerden çok, eğer varsa, bazı öğreticileri ataletten veya en iyi, en kolay anlaşılır şekilde öğretememek çaresizliğinden kurtaracak, zaruri bazı değişmeleri gerektirecektir.

— *Geleneksel öğretim sistemine adapte olmuş öğreticileri, kitle haberleşme araçları ve özellikle TV sisteminden yararlanmaya sevk etmek kolay olacak mı ?*

— Öğretim ve eğitimde kapalı devre TV sistemini uygulayan ülkelerde, bazı güçlükler hattâ reaksiyonlarla karşılaşılmıştır. Enteresandır ki, ilk reaksiyonlar klâsik sistemden kopmak istemeyen, murakabeye yanaşmayan öğreticilerden gelmiştir. Bu biraz da yeni sistemin ve bu konuda yapılan tartışmaların yanlış anlaşılmasından ve de öğreticiye yeni külfetler yüklemesinden doğmuştur diyebiliriz.

Yeni teknikleri eğitim sürecine kaynaştırabilmek için, öğreticilerin özel kurslara tâbi tutulmaları, klâsik öğretim biçimlerinden çok ileriye dönük yeniliklere inandırılmaları ve bir noktada eğitimde toptan yenileştirmeye gitme ortamını yaratmak gibi güçlüklerin mevcut olduğunu kabul etmeleri gerekir.

— *TV ile eğitimin TRT televizyonu aracılığı ile ayrı bant ve kanallarda, ya da gündüz saatlerinde yapılması bahsettiğiniz güçlükleri ortadan kaldıramaz mı ?*

— Burada da iki konuyu birbirinden ayırmak gerekir. Her kademedeki öğretim kuruluşlarında, kapalı devre TV sistemlerini eğitime uygulamak ayrı bir şey, ulusal televizyon yayınları ile eğitime katkıda bulunmak teminde eğitim genel nitelikleri taşımak zorundadır. Daha ziyade halk ve kısmen de öğrenciler için, öğreticisiz yayınlardır bunlar. Bunlara kültür verici ve tamamlayıcı yayınlar demek daha doğrudur. Seyirciler ekranda gördüklerine ilişkin sorular sorup cevap almak ve öğretici ile tartışıp, yorum yapmak olanaklarına sahip değillerdir. Kısaca, ekran karşısında pasif birer algı merkezi halindedirler. Bu haliyle de, iyi programlar yayınlansa bile, geleneksel öğretim yöntemini süsleyip, zenginleştirmekten öteye geçemezler. Kaldı ki, bu tür eğitimde de çözümü gerekli güçlükler vardır. Örneğin, bunlardan birisi de öğretim programlarının plânlanmasından eğitimciler mi, yoksa yayın organlarının mı sorumlu olacağıdır. Bu konunun disiplinler arasında bir yeri olması belki de ayrı bir eğitimi gerektirmektedir. Eğitimcilerin programlama ve yapım üzerinde yeniden eğitime tabi tutulmaları görülebilen en iyi çözüm yoludur. Yeni haberleşme araçlarına uyumlanmış yeni bir eğitim stratejisinin düzenlenmesi gerekliliği ise bu sorunları daha da çapraşık hale getirmektedir.

Bütün bunlara rağmen, İngiltere Ulusal TV Yayınları ile "**Açık Üniversite**" denemesini sürdürmekte, Japonya ilk ve orta öğretimde öğreticilere yardımcı yayınlar uygulamaktadır.

Bizim, Akademi olarak, hedef aldığımız ve savunduğumuz sistem ise; her öğretim kuruluşunda "**Kapalı Devre Eğitim TV'si**" tesisi ile öğretim şekline gelince; bu, teknolojinin eğitimde modern anlamda bir kullanış tarzıdır. Bu tarz, geleneksel öğretim biçiminde değişikliği öngörmektedir. Yani öğretici, öğrenci, teknisyen, grafikçi, senarist bir ekip halinde, okul içinde ve çevrede karşılıklı bilgisel ve deneysel algı-vergi ilişkileri kurarak, geniş hacimli bir öğretim düzeyine ulaşmayı amaçlamaktadır. Hemen ilâve

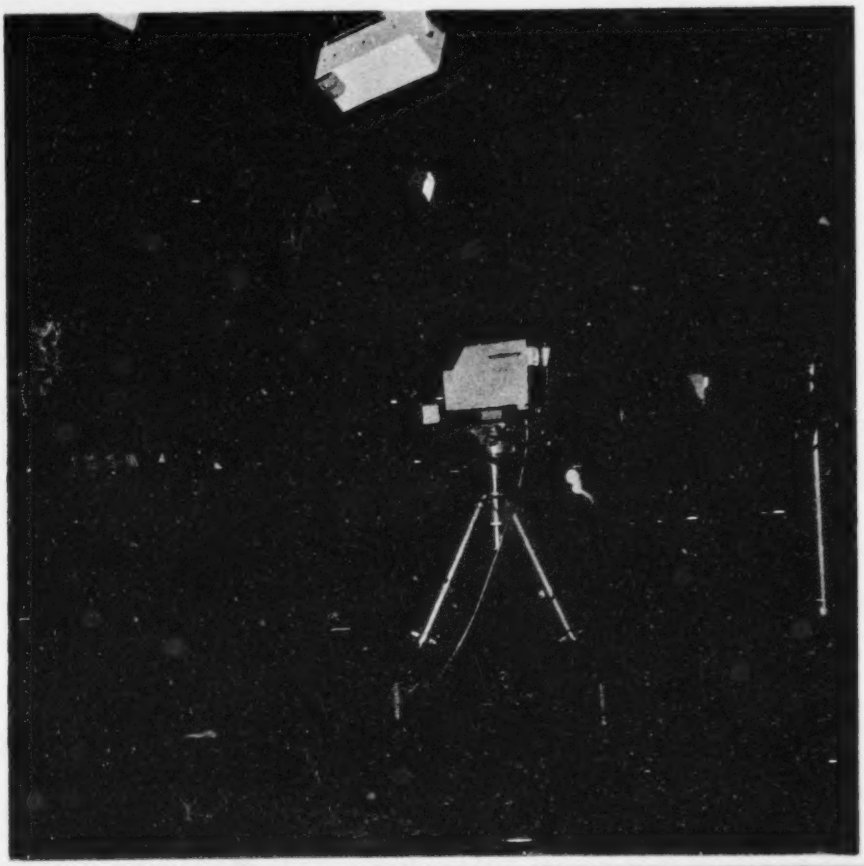

teknik imkânlar, ancak, öğreticinin fonksiyonunu arttırıp, daha etkin hale koyan yardımcılardır. Bu ise öğreticilik mesleğinde derin değişmelerden çok, eğer varsa, bazı öğreticileri ataletten veya en iyi, en kolay anlaşılır şekilde öğretememek çaresizliğinden kurtaracak, zaruri bazı değişmeleri gerektirecektir.

— *Geleneksel öğretim sistemine adapte olmuş öğreticileri, kitle haberleşme araçları ve özellikle TV sisteminden yararlanmaya sevk etmek kolay olacak mı ?*

— Öğretim ve eğitimde kapalı devre TV sistemini uygulayan ülkelerde, bazı güçlükler hattâ reaksiyonlarla karşılaşılmıştır. Enteresandır ki, ilk reaksiyonlar klâsik sistemden kopmak istemeyen, murakabeye yanaşmayan öğreticilerden gelmiştir. Bu biraz da yeni sistemin ve bu konuda yapılan tartışmaların yanlış anlaşılmasından ve de öğreticiye yeni külfetler yüklemesinden doğmuştur diyebiliriz.

Yeni teknikleri eğitim sürecine kaynaştırabilmek için, öğreticilerin özel kurslara tâbi tutulmaları, klâsik öğretim biçimlerinden çok ileriye dönük yeniliklere inandırılmaları ve bir noktada eğitimde toptan yenileştirmeye gitme ortamını yaratmak gibi güçlüklerin mevcut olduğunu kabul etmeleri gerekir.

— *TV ile eğitimin TRT televizyonu aracılığı ile ayrı bant ve kanallarda, ya da gündüz saatlerinde yapılması bahsettiğiniz güçlükleri ortadan kaldıramaz mı ?*

— Burada da iki konuyu birbirinden ayırmak gerekir. Her kademedeki öğretim kuruluşlarında, kapalı devre TV sistemlerini eğitime uygulamak ayrı bir şey, ulusal televizyon yayınları ile eğitime katkıda bulunmak yine ayrı bir şeydir Ulusal TV sis-

ler ekranda gördüklerine ilişkin sorular sorup cevap almak ve öğretici ile tartışıp, yorum yapmak olanaklarına sahip değillerdir. Kısaca, ekran karşısında pasif birer algı merkezi halindedirler. Bu haliyle de, iyi programlar yayınlansa bile, geleneksel öğretim yöntemini süsleyip, zenginleştirmekten öteye geçemezler. Kaldı ki, bu tür eğitimde de çözümü gerekli güçlükler vardır. Örneğin, bunlardan birisi de öğretim programlarının plânlanmasından eğitimciler mi, yoksa yayın organlarının mı sorumlu olacağıdır. Bu konunun disiplinler arasında bir yeri olması belki de ayrı bir eğitimi gerektirmektedir. Eğitimcilerin programlama ve yapım üzerinde yeniden eğitime tabi tutulmaları görülebilen

Ulusal TV Yayınları ile **"Açık Üniversite"** denemesini sürdürmekte, Japonya ilk ve orta öğretimde öğreticilere yardımcı yayınlar uygulamaktadır.

Bizim, Akademi olarak, hedef aldığımız ve savunduğumuz sistem ise; her öğretim kuruluşunda **"Kapalı Devre Eğitim TV'si"** tesisi ile öğretim şekline gelince; bu, teknolojinin eğitimde modern anlamda bir kullanış tarzıdır. Bu tarz, geleneksel öğretim biçiminde değişikliği öngörmektedir Yani öğretici, öğrenci, teknisyen, grafikçi, senarist bir ekip halinde, okul içinde ve çevrede karşılıklı bilgisel ve deneysel algı-vergi ilişkileri kurarak, geniş hacimli bir öğretim düzeyine ulaşmayı amaçlamaktadır. Hemen ilâve

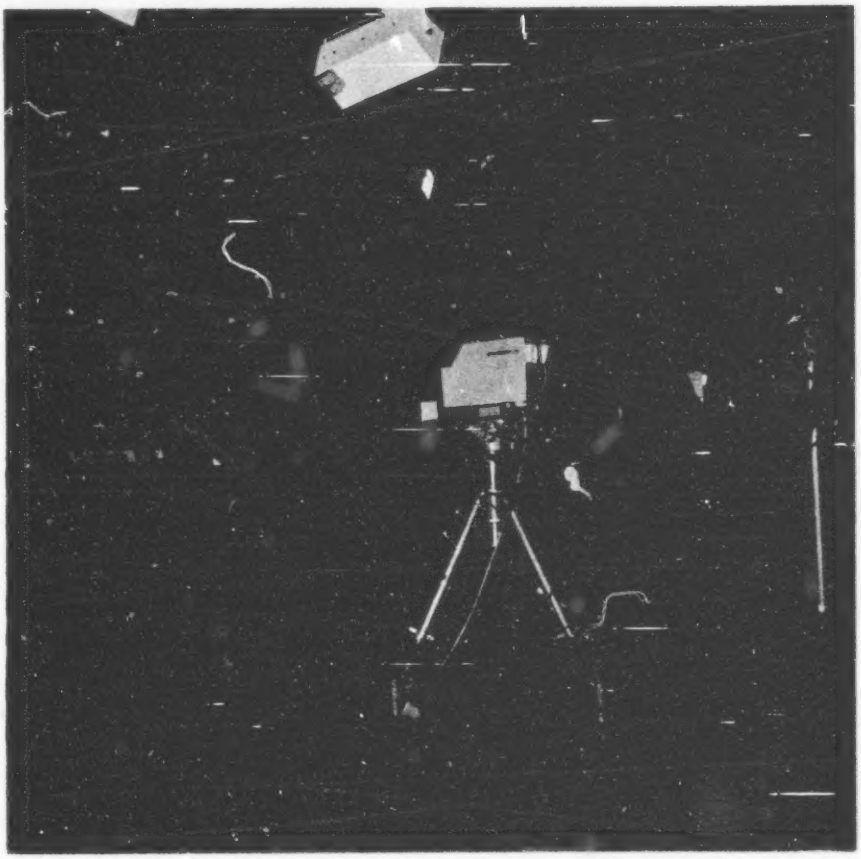

Eğitim televizyonunda, öğretim üyesi ve yardımcılarının bütün çabası konuyu öğrencilere en kolay ve çabuk anlaşılır hale sokmaktır.

etmeliyim ki, hedefimiz bu olmakla beraber, başından beri zaman zaman saydığımız güçlükleri yenin-ceye kadar, başlangıçta TV sisteminden, sadece öğreticiye yardımcı ve öğretimi kolaylaştırıcı yönleri ile yararlanmayı bir geçiş olarak denemek zorundayız.

— *Peki, bu sistemin maliyeti, bilhassa bizim gibi gelişmekte olan ülkeler için bir lüks sayılmaz mı?*

— Türkiye'de kapalı devre TV ile eğitim sistemi bilinmediği, milli TV şebekesi projeleri de çok büyük ve pahalı projeiere dayandığı için böyle bir yanlış kanaat doğmuştur. Bir kere, çeşitli ölçülerde eğitim TV sistemleri mevcuttur. Bunların en küçüğü portatif, amatör bir videoteyp ile endüstri tipi küçük bir kameradan ibarettir. Kameralar, mercekle tüpü dışında, Türkiye'de montajı ve kısmen imali dahi mümkün olabilecek bir ünitedir. Bu iki cihazın gümrüksüz satış fiyatı ise orta ölçüde 16 mm'lik bir sinema makinasından biraz daha fazladır. Bugün, bilhassa şehirlerde, hemen hemen her okulda, okul aile birliklerinin, özel kaynaklardan elde ettikleri fonlarla, sinema makinaları aldıkları ve bunların gerektiğince kullanılmadığı düşünülürse, hiç olmazsa her iki veya üç okuldan birinde, en küçük sistemin kurulup bu yolda çalışmalara başlanabilmesi zor olmasa gerektir. Orta ve büyük ölçekteki sistemler ise, özellikle üniversitelerin bütçelerinde (örneğin, dış seyahat harcamalarında) bir defa yapılacak, -ödenek hacmine nisbetle küçük-, tasarruflarla sağlanabilir niteliktedir (En büyük sistemler 500.000 ilâ 750.000 TL. arasında.) İthalâta ilişkinliği nedeniyle döviz sarfını gerektireceği konular daki karşı görüşlere gelince, Avrupa imalâtı iç çamaşırından tuvalet kâğıdına kadar döviz kaybına yol açan harcamaların yanında, herhalde, eğitim için yapılacak bu harcamalar, gerçekten verimli yatırım harcamaları olarak sayılmak gerekir.

Eğitim araçlarında yeni gelişmeler ve "Eğitim Televizyonu„

Doç. Dr. İnal Cem AŞKUN

Kütle haberleşme araçlarının başında gelen radyo ve televizyon artık günümüzün hızla gelişen teknolojisi karşısında, ona ayak uydurması gereken eğitim çalışmaları ve yöntemlerinde de başvurulan en önemli eğitim araçları durumuna gelmektedir. Artık çağdaş eğitim düzeninde, elinde tebeşir, kara tahtanın başında, öğrencilerinin en az yarısının anlattıklarına ilgisiz kaldığı birtakım konuları öğretmeye çabalayan, öğretmen fonksiyonu anlamını kaybetmiştir. İnsanı aya ulaştıran bir uzay teknolojisinin, böyle verimsiz bir eğitim ortamında aradığı dayanağı bulamayacağı biraz geç de olsa anlaşılmıştır artık.

Eğitim araçlarında başlatılan gelişmelerde hareket edilen düşünce tarzı, eğitimde en ekonomik, en rasyonel ve en etkin araçlardan yararlanılması olarak ortaya çıkmıştır. Bunun için hergün dünyada milyonlarca kişinin gözüne, kulağına hitab eden Radyo ve Tele-

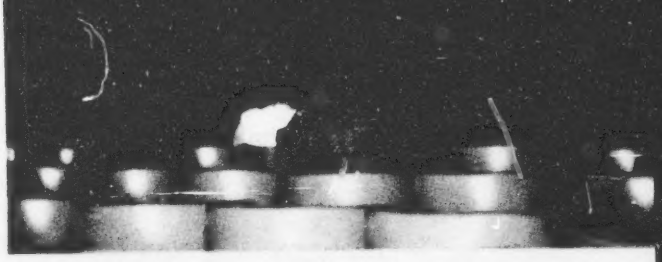

etmeliyim ki, hedefimiz bu olmakla beraber, başından beri zaman zaman saydığımız güçlükleri yeninceye kadar, başlangıçta TV sisteminden, sadece öğreticiye yardımcı ve öğretimi kolaylaştırıcı yönleri ile yararlanmayı bir geçiş olarak denemek zorundayız.

— *Peki, bu sistemin maliyeti, bilhassa bizim gibi gelişmekte olan ülkeler için bir lüks sayılmaz mı?*

— Türkiye'de kapalı devre TV ile eğitim sistemi bilinmediği, milli TV şebekesi projeleri de çok büyük ve pahalı projelere dayandığı için böyle bir yanlış kanaat doğmuştur. Bir kere, çeşitli ölçülerde eğitim TV sistemleri mevcuttur. Bunların en küçüğü portatif, amatör bir videoteyp ile endüstri tipi küçük bir kameradan ibarettir. Kameralar, mercekle tüpü dışında, Türkiye'de montajı ve kısmen imali dahi mümkün olabilecek bir ünitedir. Bu iki cihazın gümrüksüz satış fiyatı ise orta ölçüde 16 mm'lik bir sinema makinasından biraz daha fazladır. Bugün, bilhassa şehirlerde hemen hemen her okulda, okul aile birliklerinin, özel kaynaklardan elde ettikleri fonlarla, sinema makinaları aldıkları ve bunların gerektiğince kullanılmadığı düşünülürse, hiç olmazsa her iki veya üç okuldan birinde, en küçük sistemin kurulup bu yolda çalışmalara başlanabilmesi zor olmasa gerektir. Orta ve büyük ölçekteki sistemler ise, özellikle üniversitelerin bütçelerinde (örneğin, dış seyahat harcamalarında) bir defa yapılacak, -ödenek hacmine nisbetle küçük-, tasarruflarla sağlanabilir niteliktedir (En büyük sistemler 500.000 ilâ 750.000 TL. arasında.) İthalâta ilişkinliği nedeniyle döviz sarfını gerektireceği konularındaki karşı görüşlere gelince, Avrupa imalâtı iç çamaşırından tuvalet kâğıdına kadar döviz kaybına yol açan harcamaların yanında, herhalde, eğitim için yapılacak bu harcamalar, gerçekten verimli yatırım harcamaları olarak sayılmak gerekir.

Eğitim araçlarında yeni gelişmeler ve "Eğitim Televizyonu„

Doç. Dr. İnal Cem AŞKUN

Kütle haberleşme araçlarının başında gelen radyo ve televizyon artık günümüzün hızla gelişen teknolojisi karşısında, ona ayak uydurması gereken eğitim çalışmaları ve yöntemlerinde de başvurulan en önemli eğitim araçları durumuna gelmektedir. Artık çağdaş eğitim düzeninde, elinde tebeşir, kara tahtanın başında, öğrencilerinin en az yarısının anlattıklarına ilgisiz kaldığı birtakım konuları öğretmeye çabalayan, öğretmen fonksiyonu anlamını kaybetmiştir. İnsanı aya ulaştıran bir uzay teknolojisinin, böyle verimsiz bir eğitim ortamında aradığı dayanağı bulamayacağı biraz geç de olsa anlaşılmıştır artık.

Eğitim araçlarında başlatılan gelişmelerde hareket edilen düşünce tarzı, eğitimde en ekonomik, en rasyonel ve en etkin araçlardan yararlanılması olarak ortaya çıkmıştır. Bunun için hergün dünyada milyonlarca kişinin gözüne, kulağına hitab eden Radyo ve Tele-

yizyonun, okulların yüzlerce sınıflarını dolduran öğrenci kütlesinin eğitiminde de kullanılması yolları araştırılarak, bu konuda son derece başarılı sonuçlar elde edilmiştir. Artık bu iki araca dayanılarak geliştirilen **işit-gör** (audio-visual) eğitim teknikleri uygulamasında, bir dersin, bir eğitim programının, belgesel ve öğretici filmlerin, konferans, açık oturum, seminer ile pratik çalışmaların bir okulun veya üniversitenin ilgili bütün sınıflarındaki öğrencilere aynı anda, en iyi şekilde verilmesi sorun olmaktan çıkmıştır.

Televizyonun göze, radyonun kulağa olan etkisiyle geliştirilen **işit-gör** eğitim araçlarının uygulamada şu üstünlükleri göze çarpmıştır:

1- Televizyon daha çok görselliği ağırlık taşıyan bir araç olarak yaratıcı ve imgeci (imajlı) eğitim tekniklerinin uygulanmasına yol açmıştır.

2- Televizyonla bir eğitim programı aynı anda birçok yerde ve birçok defalar tekrarlanarak gösterilebilmiştir.

3- Özellikle okulların ilk sınıflarındaki öğrencilere faydalı ve derslere karşı ilgiyi arttırıp, sevdiren ders programlarının uygulanmasında televizyon başarılı bir araç olmuştur.

4- Radyo imgeci (hayalci) güç yaratma özelliği ile öğrencilerin gelişmelerinde başarılı bir eğitim aracı olduğunu ispatlamıştır.

5- Radyo teknikleriyle de büyük öğrenci topluluklarına, aynı anda veya zaman zaman tekrarlanan eğitim programları iletilebilmiştir.

6- Radyo da öğrenciler için hazırlanan özel dersle eğlenceyi birleştiren programlarıyla başarılı bir araç niteliği göstermiştir.

7- Radyo ve Televizyon fonksiyonunu görmek üzere geliştirilmiş olan diğer **işit-gör** eğitim araçları ise gerek sınıf içi gerek sınıf dışı eğitsel çalışmaları en pratik, en etkili yollarla yürütmede çok verimli sonuçlar sağlamıştır.

Eğitim Televizyonu (ETV)

Daha önce de üzerinde durulduğu gibi Eğitim Televizyonu (ETV) çağdaş eğitimin merkezi durumuna gelmekte ve Batının çoğunlukla üniversiteleri ile birçok yüksek ve orta, ilk öğretim kurumlarına girmiş bulunmaktadır.

ETV ile klâsik, alışılmış eğitim yöntemleri büyük bir gerilik içine düşmüş, bu yöntemlerin aslında bir "öğretme" biçimi oldukları, "öğrenme" kavramıyla bağıntılarının bulunmadığı anlaşılmıştır. ETV çalışmaları içinde geliştirilen **işit-gör** eğitim teknikleri, eğitimde en azından bir "öğretme" ve "öğrenme" dengesi kurarak, etkin eğitimin çağdaş temelini atmıştır.

Öte yandan üniversitelerde ETV ile üniversitenin toplum içindeki fonksiyonu, birden çok yanlı çevre etkenlerine yönelmiş, üniversite ve çevre sıkı bir etkileşime girerek, hem eğitim hem sosyal açıdan yeni değerlerin yaratılması yoluna girilmiştir. Başka deyişle ETV, eskinin içine kapanık, toplumdaki gelişmeleri zamanında izleyemeyen "kapalı üniversite" fonksiyonunu topluma açılmış, onunla sürekli ilişkiye girmiş "açık üniversite" fonksiyonuna çevirmiştir. Kuşkusuz bu durum sadece üniversite için değil, toplum yaşantısının bir parçası tüm okulların, toplumdan kopuk eğitim yürütemeyecekleri anlayışıyla birleşmiş ve ETV Batının ileri ülkelerinde üniversiteden ilk okula kadar bütün eğitim kurumlarının yapılarına girmiştir.

Öte yandan ETV çalışmalarının düzenlenmesinde de birtakım merkez birimlerinin kurulmasına gidilip, bu birimlere gerek ulusal, gerek bölgesel olarak birçok eğitim kurumlarının bağlanmasıyla, geliştirilen ETV Programlarından çok sayıda okulun yararlanması sağlanacaktır. Bu konuda yakın gelecekte, uluslararası kültür ve eğitim çalışmalarının dünya çapında örgütlenmiş uluslararası bir ETV şebekesi ile yaygın hale getirilmesi kuvvetle umulmaktadır.

Türkiye'de "Eğitim Televizyonu" fikrinin öncü bir kuruluşu olarak ortaya çıkan **Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi**, görüldüğü gibi öğretim alanında gösterdiği büyük atılımları eğitimde de gösterip, Türk Yüksek Öğretim Kurumları içinde öğretim yanında eğitim çabalarını da programlaştırıp, bunu "Eğitim Televizyonu" ile güçlendirerek öğrencilerini her yönüyle iyi eğitim görmüş, iyi yetişmiş yaratıcı unsurlar haline getirmeyi amaçlayan ilk eğitim kurumu olma cesaretini göstermiştir. Türk Yüksek Öğreniminde çağdaş öğretim ve eğitim yollarını izleme gereğini anlamış, başka deyişle yüksek eğitimde reformu çıkacak kanun maddeleri arasında aramayan bu tür cesaretli çıkış yapacak kuruluşların sayısı arttıkça, gerçekten ileri ülkeler topluluğu içine katılma süresinde önemli kısaltmalar yapma olanağımız olacaktır. İnancımız Cumhuriyetin ikinci elli yıllık döneminde, bu dönemin sonunu beklemeden birinci dönemde bulunduğumuz yüksek öğretim ve eğitim düzeyini hızla yükseltme yönündedir. Böyle bir inançta "Eğitim Televizyonu" uygulamasından sağlayacağımız başarı ve bu başarıya güvenin büyük yeri olmaktadır.

liştirilen **işit-gör** (audio-visual) eğitim teknikleri uygulamasında, bir dersin, bir eğitim programının, belgesel ve öğretici filmlerin, konferans, açık oturum, seminer ile pratik çalışmaların bir okulun veya üniversitenin ilgili bütün sınıflarındaki öğrencilere aynı anda, en iyi şekilde verilmesi sorun olmaktan çıkmıştır.

Televizyonun göze, radyonun kulağa olan etkisiyle geliştirilen **işit-gör** eğitim araçlarının uygulamada şu üstünlükleri göze çarpmıştır:

1- Televizyon daha çok görselliği ağırlık taşıyan bir araç olarak yaratıcı ve imgeci (imajii) eğitim tekniklerinin uygulanmasına yol açmıştır.

2- Televizyonla bir eğitim programı aynı anda birçok yerde ve birçok defalar tekrarlanarak gösterilebilmiştir.

3- Özellikle okulların ilk sınıflarındaki öğrencilere faydalı ve derslere karşı ilgiyi arttırıp, sevdiren ders programlarının uygulanmasında televizyon başarılı bir araç olmuştur.

4- Radyo imgeci (hayalci) güç yaratma özelliği ile öğrencilerin gelişmelerinde başarılı bir eğitim aracı olduğunu ispatlamıştır.

5- Radyo teknikleriyle de büyük öğrenci topluluklarına, aynı anda veya zaman zaman tekrarlanan eğitim programları iletilebilmiştir.

6- Radyo da öğrenciler için hazırlanan özel dersle eğ-

liştirilmiş olan diğer **işit-gör** eğitim araçları ise gerek sınıf içi gerek sınıf dışı eğitsel çalışmaları en pratik, en etkili yollarla yürütmede çok verimli sonuçlar sağlamıştır.

Eğitim Televizyonu (ETV)

Daha önce de üzerinde durulduğu gibi Eğitim Televizyonu (ETV) çağdaş eğitimin merkezi durumuna gelmekte ve Batının çoğunlukla üniversiteleri ile birçok yüksek ve orta, ilk öğretim kurumlarına girmiş bulunmaktadır.

ETV ile klâsik, alışılmış eğitim yöntemleri büyük bir gerilik içine düşmüş, bu yöntemlerin aslında bir "öğretme" biçimi oldukları, "öğrenme" kavramıyla bağıntılarının bulunmadığı anlaşılmıştır. ETV çalışmaları içinde geliştirilen **işit-gör** eğitim teknikleri, eğitimde en azından bir "öğretme" ve "öğrenme" dengesi kurarak, etkın eğitimin çağdaş temelini atmıştır.

Öte yandan üniversitelerde ETV ile üniversitenin toplum içindeki fonksiyonu, birden çok yanlı çevre etkenlerine yönelmiş, üniversite ve çevre sıkı bir etkileşime girerek, hem eğitim hem sosyal açıdan yeni değerlerin yaratılması yoluna girilmiştir. Başka deyişle ETV, eskinin içine kapanık, toplumdaki gelişmeleri zamanında izleyemeyen "kapalı üniversite" fonksiyonunu topluma açılmış, onunla sürekli ilişkiye girmiş "açık üniversite" fonksiyonuna çevirmiştir. Kuşkusuz bu durum sadece üniversite için değil, toplum yaşantısının bir parçası tüm okul-

Öte yandan ETV çalışmalarının **düzenlenmesinde** de birtakım **merkez** birimlerinin kurulmasına gidilip, bu birimlere gerek ulusal, gerek **bölgesel** olarak birçok eğitim kurumlarının bağlanmasıyla, geliştirilen ETV Programlarından çok **sayıda** okulun yararlanması sağ**lanacaktır**. Bu konuda yakın gelecekte, uluslararası kültür ve eğitim çalışmalarının dünya çapında örgütlenmiş uluslararası bir ETV şebekesi ile yaygın hale getirilmesi kuvvetle umulmaktadır.

Türkiye'de "Eğitim Televizyonu" fikrinin öncü bir kuruluşu olarak ortaya çıkan **Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi**, görüldüğü gibi öğretim alanında gösterdiği büyük atılımları eğitimde de gösterip, Türk Yüksek Öğretim Kurumları içinde öğretim yanında eğitim çabalarını da programlaştırıp, bunu "Eğitim Televizyonu" ile güçlendirerek öğrencilerini her yönüyle iyi eğitim görmüş, iyi yetişmiş yaratıcı unsurlar haline getirmeyi amaçlayan ilk eğitim kurumu olma cesaretini göstermiştir. Türk Yüksek Öğreniminde çağdaş öğretim ve eğitim yollarını izleme gereğini anlamış, başka deyişle yüksek eğitimde reformu çıkacak kanun maddeleri arasında aramayan bu tür cesaretli çıkış yapacak kuruluşların sayısı arttıkça, gerçekten ileri ülkeler topluluğu içine katılma süresinde önemli kısaltmalar yapma olanağımız olacaktır. İnancımız Cumhuriyetin ikinci elli yıllık döneminde, bu dönemin sonunu beklemeden birinci dönemde bulunduğumuz yüksek öğretim ve eğitim düzeyini hızla yükseltme yönündedir. Böyle bir inançta "Eğitim Televizyonu" uygulamasından sağlayacağımız başarı ve bu başarıya güvenin büyük yeri olmaktadır.

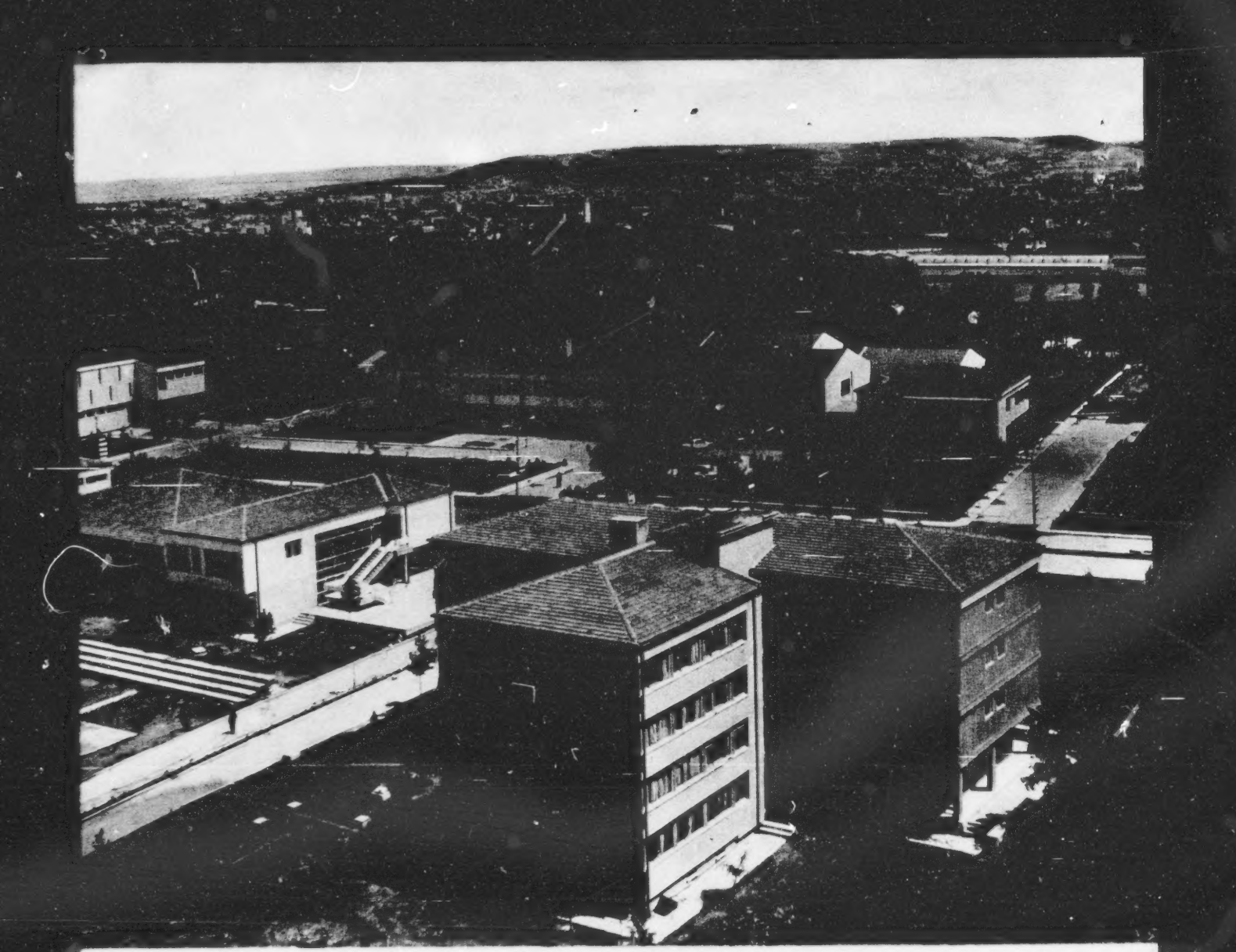

Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Sitesinden bir görünüş.

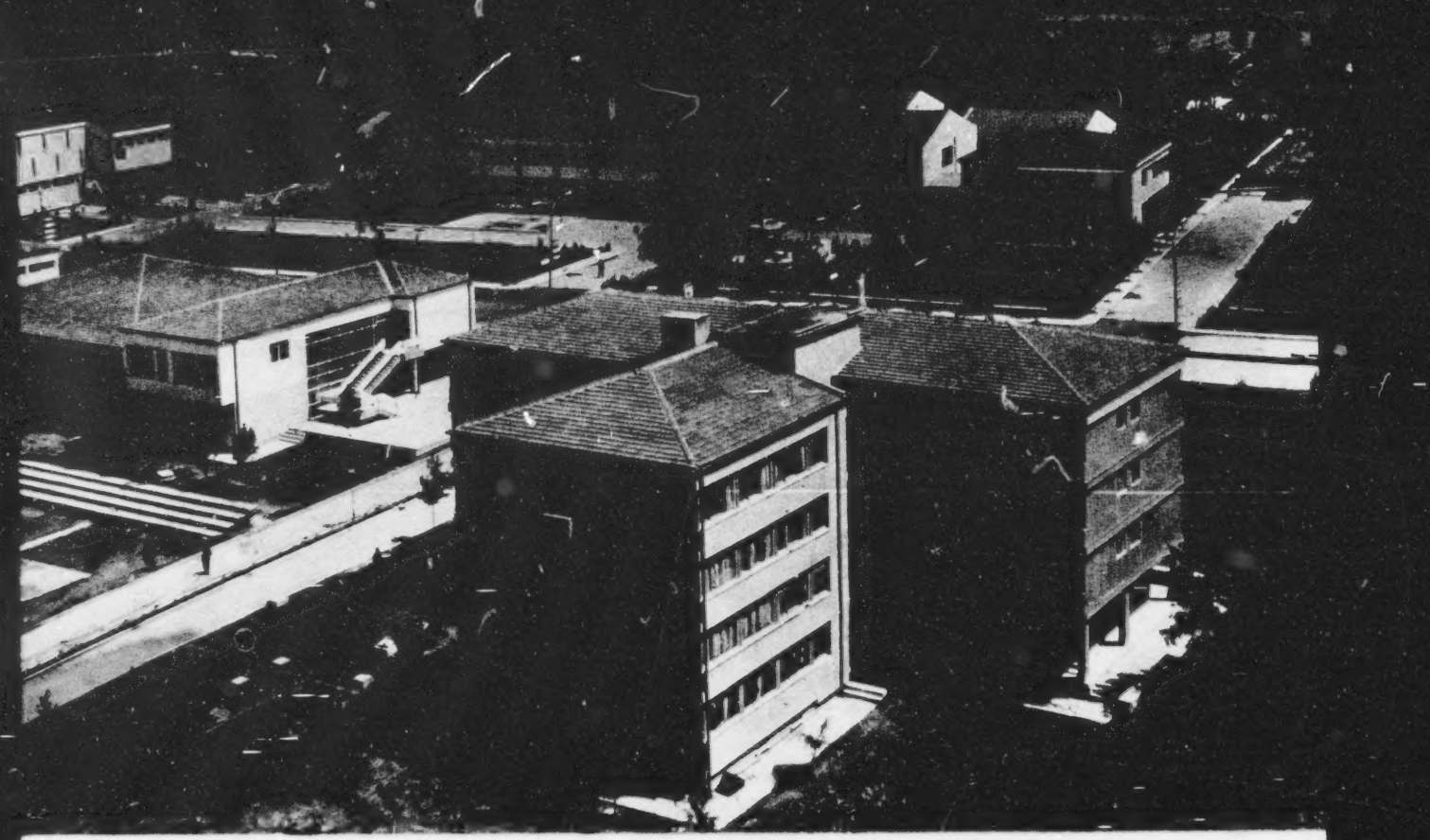

Eskişehir İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi Sitesinden bir görünüş.

BU BROŞUR ESKİŞEHIR I.T.I.A. BASIMEVI OFSET TESISLERINDE BASILMIŞTIR.

ED 090991

U.S. DEPARTMENT OF HEALTH, EDUCATION & WELFARE
NATIONAL INSTITUTE OF EDUCATION
THIS DOCUMENT HAS BEEN REPRODUCED EXACTLY AS RECEIVED FROM THE PERSON OR ORGANIZATION ORIGINATING IT. POINTS OF VIEW OR OPINIONS STATED DO NOT NECESSARILY REPRESENT OFFICIAL NATIONAL INSTITUTE OF EDUCATION POSITION OR POLICY

ETV News From TURKEY

THE FIRST ETV PROJECT OF TURKEY

"The Eskişehir Academy of Economic and Commercial Sciences
INSTITUTE OF EDUCATIONAL TELEVISION"

I. THE ORGANIZATION TO EXECUTE THE PROJECT

The Eskişehir Academy of Economic and Commercial Sciences "Institute of Educational Television".

II. SUBJECT MATTER AND PURPOSE OF THE PROJECT

A very small scale closed circuit educational television system, the first one of its type in Turkey, was in use, on a trial basis, for close to a year at the Academy of Economic and Commercial Sciences in Eskişehir. The encouraging results, such as its effectiveness in increasing student success and teaching methods, has been the main reason in deciding to expand this system. It was also encouraging to observe that the project is in close agreement with the purposes set forth by the Second Five-Year Development Plan and the report by the Special Commission on Higher Education, which is to be the basis of the Third Five-Year Development Plan.

The Eskişehir Academy of Economic and Commercial Sciences has started doing its part, within the context of development plans and special commission reports, in realizing a smallscale project during the second planning period. The success of the project during the one-year trial period has made apparent the need to expand the project.

For this purpose it has been planned that the system should be organized as an institute and first offer the use of the system to the other academies (Economic and Commercial Sciences, and Architectural and Engineering) and later, in the future, make the system an example of the use of television as an effective tool at every level of the educational system.

The objectives of the project can be classified as A. Effectiveness in Education, and B. Development of Human Resources.

A. EFFECTIVENESS IN EDUCATION

1. As it is already being done, in the academy, with positive results, to record the lectures of the faculty members on video tapes and re-run the tapes later in the year for the use of the students who could not understand parts of the lectures or for others who want the lectures to be repeated.

./.

ED 090991

2. To broadcast the lectures to large numbers of students in many small classrooms or in large auditoriums with many television sets.

3. To record the lectures of university and academy faculty members on video tapes with the use of studio facilities in Eskişehir, and make these tapes available for use at the academics (such as Economic and Commercial Sciences Academies in Bursa and Adana, and Architectural and Engineering Academies in Elâzığ, Konya, and Sakarya) which may have limited numbers of faculty members.

4. With the use of the system to record and broadcast the lectures of the members of university faculties who do not teach at the academies and thus establish the system of exchange among institutions of higher learning.

5. To cooperate with the educational television systems of European universities and thus acquire the vidio tapes of the lectures given by foreign professors and, after translating these into Turkish, distribute the tapes to the other academies, and, in this way, transfer new scientific developments to Turkey as fast as possible.

6. To establish the system as an experimental facility which will be the basis for a national Union of Closed Circuit Educational Television which could be formed by the various institutions of higher learning.

7. To step "Open Air University" in Turkey

B. DEVELOPMENT OF HUMAN RESOURCES

As it is known, the introduction of television has been, unfortunately, a rather recent development in Turkey. Due to the lack of insufficient planning before the establishment of the central television facilities, TRT is now faced with the problem of an insufficient number of technicians. In addition to this problem, there are few program producers capable of Western quality work.

This institute at the academy in Eskişehir, while serving as a closed circuit educational television production center, can also immediately begin to alleviate this lack of trained personnel. A professional standard studio building is now being built with local resources and, if the technical equipment can be expanded and if foreign and Turkish instructors can be acquired, the institute, by immediately opening courses, plans to begin to provide the country with trained personnel in the following manner.

1. To accept graduates each year from various academies and universities into practical and theoretical courses related to the various aspects of television program production.

2. To offer couses in advertising techniques to provide the private sector with sufficient numbers of trained personnel (This will be done in cooperation with the Marketing Institute of the Academy).

3. To help close a large gap between the needed and the available number of television repairmen, to offer special courses in television repair to young people who have not been able to finish high school and who otherwise would be doing unspecialized and low-paying work.

4. To offer summer courses to students of teacher training institutions with the intention of teaching the techniques and methods related to the use of television for educational purposes.

5. In an attempt to take maximum advantage of the proposed facilities, offer courses in motion picture and still photography techniques.

III. IMPORTANCE TO THE FIVE-YEAR DEVELOPMENT PLANS AND THE ANNUAL PROGRAMS

This project is entirely consistant with the proposals set forth by the State Planning Office in the Second Five-Year Development Plan (1968-1972), and is also consistant with the report prepared by the Special Committee on Higher Education which is the basis for preparing the Third Five-Year Development Plan.

The Turkish television system was seriously considered by the State Planning Office at the beginning of the year 1971. At the same time, the Eskişehir academy realized its first small project within the short period of three months and, while working as an educational facility, the academy decided to cooperate with TRT. The academy was able to facilitate the introduction of national television to Eskişehir by offering its equipment for use by TRT. In addition to this, the academy was able to collect from local sources over 350.000 TL. to help TRT purchase a high power transmitter so that surrounding cities would also be able to receive television broadcasts. This transmitter will go into service at the end of April 1972 and, as a result, Kütahya, Bilecik, nine other towns plus almost 800

villages will be able to receive television broadcasts. It should be apparent that the academy has been very helpful in realizing the State Planning Office's plans even before the target dates.

The achievements of the Eskişehir academy, using its own local resources, attracted the attention of the State Planning Office which proposed that funds be allocated for the expansion of technical facilities. But, the funds are insufficient to realize this proposed project.

Note:

The Institute of Educational Television needs every kind publications(x) on ETV. If you help us we will be very glad.

Adress: Prof.Dr.Yılmaz BÜYÜKERŞEN

İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi
Televizyon ile Eğitim Enstitüsü (ETV)

ESKİŞEHİR/TURKEY

(x) 1) Published report, research, etc,

2) Technical equipment catalog and price lists

3) Film titles, film strips list, slides list

4) Study prints list etc.